

งานวิจัยเรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

โดย

นายฉัตรชัย บุษบงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

2555

งานวิจัยเรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

โดย

นายฉัตรชัย บุษบงค์
กศ.บ.(เทคโนโลยีการศึกษา)
คม.(โสตทัศนศึกษา)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

2555

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
(งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ปีการศึกษา 2549)

หัวข้อวิจัย	ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
ผู้ดำเนินการวิจัย	นายฉัตรชัย บุษบงศ์
ที่ปรึกษา	ผศ.ดร.เกตุร วงศ์ก้อม
หน่วยงาน	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
ปีการศึกษา	2555

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา ปัจจัยด้านทักษะของนักศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว ปัจจัยสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ครั้งนี้ คือ นักศึกษาพิการระดับชั้นปีที่ 2 และปีที่ 3 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่หนึ่ง เป็นแบบสอบถามแบบตรวจคำตอบ เกี่ยวกับตัวของนักศึกษา ตอนที่สอง เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า เกี่ยวกับทักษะของนักศึกษา สภาพแวดล้อมทางครอบครัว สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการหาค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ การวิจัยปรากฏผลดังนี้

1. ตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ มี 1 ตัวแปร เป็นตัวแปรด้านตัวนักศึกษาทั้ง 5 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทางบวก 3 ตัว ได้แก่ เพศ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทางลบ 1 ข้อ คือ อาชีพมารดา

2. ตัวแปรสำคัญที่เป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ มี 3 ตัวแปร เป็นตัวแปรทางบวก 2 ตัว ได้แก่ เพศ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตัวแปรทางลบมี 1 ตัวแปร ได้แก่ อาชีพมารดา ตัวแปรทั้งหมดนี้ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ ได้ถึงร้อยละ 36%

Research Title Factors Affecting the Achievement of Special Need student Level: Bachelor's Degree at Suan Dusit Rajabhat University

Researcher Mr.Chatchai Busabong

Research Consultants Prof. Dr. Kayoon Wongom

Organization Faculty of Education Suan Dusit Rajabhat University

Academic Year 2012

The purpose of this research was to study the relationship between factors about student's personal data and opinion family or university environment and Achievement of Special Need student Level: Bachelor's Degree at Suan Dusit Rajabhat University.

The subjects of this study were 50 second and third year Special Need students of Suan Dusit Rajabhat University of the academic year 2009.

The instrument used in gathering data was a questionnaire consisted of two parts: a checklist part on personal data and a rating-scale part on students, opinion towards their artistic profession, teachers, friends and family; on environment which effects family relationship and home economy as well as on university environment such as university structure and services resulting achievements.

Percentage, Mean, Standard Deviation, Correlation and Multiple Regression were used in analyzing data.

The findings showed that:

1. Five positive significant variables relating to Special Need students achievements as followed sex differences, cumulative grade point average, and the negative towards students' academic achievement the occupation of mothers.

2. The whole variable can perfectly indicate student's achievements positive and one negative Three positive are: sex differences; cumulative grade point average; The negative item is the occupation of mothers All these variables could perfectly indicate variation of student's achievements up to 36%

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ผศ.ดร.เกษียร วงศ์ก้อม ที่ให้คำแนะนำปรึกษาการทำวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ อ.จิราพร รอดพวง ที่กรุณาให้คำแนะนำ การเรียบเรียงข้อมูล ขอบคุณนักศึกษา โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ และโปรแกรมวิชาการศึกษาศาสตร์ ที่ได้ให้ช่วยในเรื่องข้อมูลและเอกสาร

ขอบคุณทุนของสำนักวิจัย ที่กรุณาให้ทุนอุดหนุนการวิจัย และขอขอบคุณคณาจารย์ เพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ชาวครุศาสตร์ ทุกท่านที่ให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

ประโยชน์ และคุณค่าของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับคณะครุศาสตร์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตการวิจัย	2
สมมติฐานการวิจัย	3
นิยามศัพท์	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ประวัติการจัดการศึกษาพิเศษของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	6
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	8
ความสัมพันธ์ระหว่างตัวนักศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	9
ความสำคัญของวิชาการศึกษาพิเศษ ครู และเพื่อน กับการเรียนการสอน	11
ความสำคัญของความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	15
ความสำคัญของอาคารสถานที่	17
การบริการผู้เรียน	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	27
การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล	29
การวิเคราะห์ข้อมูล	29
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย	31
ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยด้านตัวนักศึกษา	33
ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านทัศนคติของนักศึกษา	
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมใน	
มหาวิทยาลัย	39
ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยของตัวนักศึกษา	
ปัจจัยด้านทัศนคติของนักศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว	
และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทาง	
การศึกษา	49
ตอนที่ 4 วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ	61
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	67
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	67
สมมติฐานในการวิจัย	67
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	68
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	68
การเก็บรวบรวมข้อมูล	69
การวิเคราะห์ข้อมูล	69
สรุปผลการวิจัย	70
การอภิปรายผลการวิจัย	73
ข้อเสนอแนะ	77

	หน้า
เอกสารอ้างอิง	79
ภาคผนวก	84
ภาคผนวก ก	85
ภาคผนวก ข	87
ภาคผนวก ค	89
ประวัติผู้วิจัย	94

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	แสดงปัจจัยที่น่าจะมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	5
4.1	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกเพศ	33
4.2	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ	33
4.3	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	34
4.4	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนสมาชิกที่อยู่รวมกันในครอบครัว	34
4.5	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนพี่น้องของนักศึกษา	35
4.6	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพบิดา	35
4.7	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพมารดา	36
4.8	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพการสมรสของบิดามารดา	37
4.9	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพที่พักอาศัยขณะที่ศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	37
4.10	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเวลาที่ใช้ในการเดินทางไปศึกษาจากที่พักไปมหาวิทยาลัย	38
4.11	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาชีพที่เรียน	39
4.12	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์	40
4.13	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อเพื่อน	42

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.14	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพแวดล้อมทางครอบครัวของ นักศึกษาที่มีต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว	43
4.15	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพแวดล้อมทางครอบครัวของ นักศึกษาที่มีต่อเศรษฐกิจและการเงิน	44
4.16	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษาที่มีต่ออาคารสถานที่	46
4.17	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ที่มีต่อการบริหารนักศึกษา	47
4.18	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในปัจจุบันด้านตัวของนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา	51
4.19	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในปัจจุบันด้านตัวของนักศึกษา ที่มีต่อทักษะวิชาชีพที่เรียน	52
4.20	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในปัจจุบันด้านตัวของนักศึกษา ที่มีต่ออาจารย์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	53
4.21	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในปัจจุบันด้านตัวของนักศึกษา ที่มีต่อเพื่อนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	55
4.22	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในปัจจุบันด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว ที่มีต่อความสัมพันธ์ในครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	56
4.23	สมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในปัจจุบันด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว ที่มีต่อเศรษฐกิจและการเงินกับผลสัมฤทธิ์ทางการ	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.24	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในปัจจุบันด้านสภาพแวดล้อม ในมหาวิทยาลัยที่มีต่ออาคารสถานที่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	58
4.25	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในปัจจุบันด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ที่มีต่ออาคารสถานที่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	59
4.26	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรด้านทัศนระของนักศึกษา ด้าน สภาพแวดล้อมทางครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย	60
4.27	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรอิสระ และตัวแปรที่มี ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา	62
4.28	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรอิสระและค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามแต่ละตัว	64
4.29	แสดงแสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ ตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามด้วยวิธีเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเกณฑ์	65
4.30	สรุปลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา	66
5.1	การจัดลำดับความสำคัญของตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษา	75

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

การศึกษานั้นส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพชีวิต และศักยภาพของพลเมืองให้เป็นผู้ที่มีความรู้ มีความเจริญเติบโตทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ มีความเข้าใจ และพึงพอใจต่อการดำรงชีวิต มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และเป็นกำลังในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ

การศึกษาพิเศษ เป็นการศึกษาสำหรับคนพิการที่ต้องใช้งบประมาณการลงทุน สนับสนุนให้กับผู้บกพร่องทางร่างกาย ด้วยรูปแบบการเรียนที่เหมาะสมกับประเภทความพิการ และจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาปกติ โดยจัดหาอุปกรณ์พิเศษที่จะช่วยให้ได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ (สำนักงบประมาณ, 2543 หน้า 35) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ และทักษะวิชาชีพที่สามารถออกไปประกอบอาชีพ ในตลาดแรงงานได้ทัดเทียมกับบุคคลทั่วไป ถ้าการจัดการศึกษาทางด้านการศึกษาพิเศษเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ ก็จะทำให้คนพิการสามารถเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้ ในทางตรงกันข้าม หากการจัดการศึกษาพิเศษ ไม่มีประสิทธิภาพก็จะมีผลเสียต่อพัฒนาการการศึกษาเกิดขึ้น บุคคลพิการที่ไม่มีความรู้ ก็ต้องเป็นภาระของสังคม และส่งผลถึงการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น ผู้วิจัย จึงได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษในระดับปริญญาตรี ทั้งนี้เพื่อจะได้หาแนวทางในการสนับสนุน และพัฒนาให้นักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ผลกระทบบ้างกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยจะศึกษาปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ปัจจัยด้านเจตคติของนักศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ว่าปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่อย่างไร เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้พิการ อาจารย์ และผู้ปกครอง ได้นำไปพัฒนา และวางแนวทางในการจัดการศึกษา การบริหารงานวิชาการ และบริหารจัดการหลักสูตร ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ปัจจัยด้านเจตคติของนักศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนา และวางแนวทางในการจัดการศึกษา ให้กับนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ
2. เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการงานวิชาการ และพัฒนาหลักสูตรของการศึกษาพิเศษ

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยจำกัดอยู่ที่นักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

1.1 ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา

- เพศ
- อายุ
- ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
- จำนวนสมาชิกในครอบครัว
- จำนวนพี่น้อง
- อาชีพบิดามารดา
- สถานภาพการสมรสของบิดามารดา
- สถานที่พัก

- เวลาที่ใช้ในการเดินทาง
- 1.2 ปัจจัยด้านเจตคติของนักศึกษา
 - เจตคติต่อวิชาชีพ
 - เจตคติต่ออาจารย์
 - เจตคติต่อเพื่อน
- 1.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน
 - ความสัมพันธ์ในครอบครัว
 - เศรษฐกิจและการเงิน
- 1.4 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย
 - การจัดสภาพแวดล้อมใน/นอกชั้นเรียน
 - การจัดบริการสนับสนุน
 - กลุ่มเพื่อน
 - หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน
 - ผู้สอน

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาฟิสิกส์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยใช้คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา ตั้งแต่เข้าศึกษาจนถึงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
2. ปัจจัยด้านทักษะของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
4. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

นิยามศัพท์

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง ผลการเรียนของนักศึกษาพิการชั้นปีที่ 3 ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ผลการเรียนที่เป็นคะแนนเฉลี่ยสะสม 6 ภาคเรียนติดต่อกัน ตั้งแต่เข้าศึกษาจนถึงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552

2. การศึกษาพิเศษ หมายถึง การจัดการศึกษาโดยอาศัยเทคนิค และวิธีการต่างๆ ประกอบกันตามความจำเป็น เพื่อสนองความสามารถ และความต้องการ ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของบุคคลที่มีความผิดปกติในขั้นที่ไม่อาจศึกษาเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่จากการเรียนการสอนแบบปกติ

3. นักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง นักศึกษาพิการ ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพฯ

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง สิ่งที่มีส่วนส่งเสริมความสามารถในการเรียน หรือสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการเรียนของนักศึกษา

5. ปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา หมายถึง สภาพที่เป็นจริงตามลักษณะของนักศึกษา

6. เจตคติ หมายถึง ความเห็น การเห็น เครื่องรู้เห็น สิ่ง que แสดงเห็น การแสดง

7. ปัจจัยด้านเจตคติของนักศึกษา หมายถึง เจตคติของนักศึกษา 3 ด้าน ได้แก่

- เจตคติต่อวิชาชีพ หมายถึง ความเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิชาที่เรียนด้านต่าง ๆ เช่น ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา ประโยชน์ที่ได้รับ

- เจตคติต่ออาจารย์ หมายถึง ความเห็นของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน เช่น การวางตัว วิธีการสอน ความเอาใจใส่

- เจตคติต่อเพื่อน หมายถึง ความเห็นของนักศึกษาที่มีต่อเพื่อนในมหาวิทยาลัย การศึกษา เช่น ความช่วยเหลือ การทำงานร่วมกันกับเพื่อน

8. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน หมายถึง ความสัมพันธ์ในครอบครัวเศรษฐกิจ และการเงิน แบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่

- ความสัมพันธ์ในครอบครัว หมายถึง การที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองและพี่ ๆ น้อง ๆ มีความผูกพัน รักใคร่ปรองดอง ซึ่งกันและกัน ร่วมปรึกษาหารือกันเมื่อมีปัญหาใด ๆ เกิดขึ้นภายในครอบครัว

- เศรษฐกิจ และการเงิน หมายถึง สภาพทางการเงินของนักเรียนทั่ว ๆ ไปที่เกี่ยวกับการใช้จ่ายเงิน

9. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย หมายถึง สภาพแวดล้อมภายในบริเวณมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต อาคารสถานที่ การบริการการนักศึกษาพิการ แบ่งออกเป็น 2 ด้านได้แก่

- อาคารสถานที่ หมายถึง สถานที่ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เช่น อาคาร ห้องเรียน สภาพแวดล้อม

- การบริการนักศึกษาพิการ หมายถึง สภาพเกี่ยวกับการบริการต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เช่น บริการล่ามภาษามือ บริการห้องสมุด บริการห้องพยาบาล

กรอบทฤษฎีแนวความคิดการวิจัย

ปัจจัยที่น่าจะมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1.1

แสดงปัจจัยที่น่าจะมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัจจัยที่น่าจะมีอิทธิพล	มีอิทธิพลต่อ
ปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา ปัจจัยด้านทักษะของนักศึกษา ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 1.1 แสดงปัจจัยที่น่าจะมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาพิการระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า และรวบรวมข้อมูล จากเอกสาร ตำรา ตลอดจนงานวิจัยต่าง ๆ ในประเด็นต่อไปนี้

1. ประวัติการจัดการศึกษาพิเศษของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. ความสำคัญของวิชาการศึกษาพิเศษ ครู และเพื่อน กับการเรียน
5. ความสำคัญของความสัมพันธ์ในครอบครัว เศรษฐกิจและการเงิน กับการเรียน
6. ความสำคัญของอาคารสถานที่ และการบริการผู้เรียน
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประวัติการจัดการศึกษาพิเศษของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

จากรายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในประจำปีการศึกษา 2551 หลักสูตรการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (หลักสูตรการศึกษาพิเศษ, 2551, หน้า 6-8) พอสรุปในเรื่องการจัดการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ดังนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้จัดการศึกษาหลักสูตรการศึกษาพิเศษมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2517 โดยได้เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง สาขาการศึกษาพิเศษ และเปิดสอนวิชาโทการศึกษาพิเศษ ในปี 2518

ในปี พ.ศ. 2521 เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรีทางการศึกษาวิชาเอกการศึกษาพิเศษ เป็นหลักสูตร 4 ปี (หลักสูตรวิทยาลัยครู) รวมทั้งเปิดสอนนักศึกษาตามโครงการฝึกอบรมบุคลากรทางการศึกษาวิชาเอกการศึกษาพิเศษ ในระดับปริญญา เพื่อให้ไปเป็นครูสอนเด็กพิเศษ ในโรงเรียน

พ.ศ. 2529 เป็นปีแรกของการรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเห็น เข้ามาเรียน ร่วมกับนักศึกษาปกติในหลักสูตร ระดับปริญญาตรี วิชาเอกการศึกษาพิเศษ และเรียนร่วม ในวิชาเอกอื่นๆ ในระยะเวลาต่อมา

ในปี พ.ศ. 2538 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้เริ่มรับนักศึกษาพิการเข้าเรียนร่วมในสาขาวิชาเอกการศึกษาพิเศษ ซึ่งประกอบด้วย นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 5 คน บกพร่องทางการมองเห็น 6 คน และบกพร่องทางร่างกาย 2 คน และยังคงรับนักศึกษาพิการเข้าเรียนร่วมในปีต่อๆ มา โดยจัดให้บริการสนับสนุนด้านหนังสืออักษรเบรลล์ ล่ามภาษามือแก่นักศึกษาเหล่านั้นด้วย ในปีการศึกษาดังกล่าว ยังรับนักศึกษาครูทนายเข้าเรียนด้วยอีกจำนวนหนึ่ง

พ.ศ. 2540 สถาบันราชภัฏได้จัดการอบรมปฏิบัติการ “การศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusion)” ให้แก่ครูผู้บริหารของศูนย์การศึกษาพิเศษสถาบันราชภัฏ โดยร่วมกับวิทยาการจากมหาวิทยาลัยนิวคาสเซิล และมหาวิทยาลัยกริฟฟิธ (Griffith) ประเทศออสเตรเลีย เพื่อให้ครูผู้บริหารรู้จักและเข้าใจผู้พิการรวมทั้งแนวคิดใหม่ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

พ.ศ. 2541 สถาบันราชภัฏทั้ง 6 แห่ง พัฒนารายวิชาการศึกษาแบบเรียนรวมและร่วมกันจัดทำเนื้อหา รูปแบบการสอน และสื่ออุปกรณ์สำหรับสอนในสถาบันราชภัฏทั่วประเทศ ทั้งนี้เพื่อที่จะจัดให้มีรายวิชาการศึกษาแบบเรียนรวมให้นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาได้เรียน

หลังจากสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดในโครงการ (พ.ศ. 2536 - 2540) สำนักงานประมาณได้ติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงาน และเห็นชอบให้งานพัฒนาการศึกษาพิเศษ เป็นงานปกติในสถาบันราชภัฏทั้ง 6 แห่ง ตั้งแต่ปี 2541 เป็นต้นมา

พ.ศ. 2542 - พ.ศ. 2545 สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏได้จัดสรรงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนเพื่อเป็นทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ ทั้งที่เป็นนักศึกษาปกติและนักศึกษาพิการ จำนวน 200 ทุน ทุนละ 35,000 บาทต่อปี ตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนส่งเสริมและเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาเข้ามาเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ

พ.ศ. 2543 เริ่มปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 4 ปี) สาขาการศึกษาพิเศษรับนักศึกษาเข้าเรียนจำนวนมากกว่าปีที่ผ่านมา จำนวนนักศึกษาทั้งภาคปกติและนักศึกษาพิเศษเรียนร่วมมี 158 คน

พ.ศ. 2544 สถิติการรับนักศึกษาปีที่ 1 เพิ่มจำนวนมากขึ้นเป็น 102 คน โดยจัดเป็นนักศึกษาที่บกพร่องทางการได้ยิน 30 คน บกพร่องทางการเห็น 1 คน และบกพร่องทางร่างกาย 1 คน เรียนร่วมกันโดยจัดให้มีล่ามภาษามือ สื่อสิ่งพิมพ์อักษรเบรลล์ ทางลาด และระบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน”

พ.ศ. 2546 ปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี สาขาการศึกษาพิเศษ โดยจัดการเรียนการสอนเป็นระบบชุดวิชา ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและเรียนรู้ผ่านการศึกษาด้วยตนเองมากขึ้น และเปิดรับนักศึกษารุ่นแรกในปีการศึกษา 2547 ซึ่งนักศึกษา

ส่วนหนึ่งเป็นนักศึกษาทุนโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) จำนวน 34 คน

ปัจจุบันบุคลากรของหลักสูตรการศึกษาพิเศษมีจำนวน 28 คน ประกอบด้วยข้าราชการ 8 คน ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ 1 คน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 5 คน และอาจารย์ 2 คน อาจารย์อัตราจ้าง 7 คน บุคลากรสนับสนุน 13 คน แบ่งเป็นล่ามภาษามือ 6 ผู้จัดบันทึกสำหรับนักศึกษาออทิสติก 3 คน เจ้าหน้าที่ผลิตสื่ออักษรเบรลล์ 3 คน เจ้าหน้าที่ธุรการ 1 คน

หลักสูตรการศึกษาพิเศษ ตั้งอยู่ ณ อาคารศูนย์การศึกษาพิเศษ ชั้น 4 ประกอบด้วย ห้องพักอาจารย์และเจ้าหน้าที่ อาคาร 4 ชั้น 1 บริเวณศูนย์บริการนักศึกษาพิการเรียนร่วม (DDSS.) และชั้น 3 ห้องดำเนินโครงการงานวิจัยและพัฒนางานการศึกษาพิเศษ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นผลผลิตทางการศึกษาที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหลายด้าน ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผู้ศึกษาและให้ความหมายไว้ ดังนี้

จุฬามาศ มุกดา (2553, หน้า 18) ได้สรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า ความรู้ความสามารถ และทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งสามารถวัดได้ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป และความรู้ความสามารถนี้สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

พระอธิการอุดม อุตฺตโม (เศรษฐา) (2553, หน้า 10) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ทักษะ ความสามารถ หรือประสิทธิภาพของบุคคล ที่เกิดจากการฝึกอบรม หรือ การสั่งสอน ทั้งที่โรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ

สุมาลี รามัญ (2553, หน้า 9) สรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการวัดการเปลี่ยนแปลง และประสบการณ์การเรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้ว ว่าเกิดการเรียนรู้เท่าใด มีความสามารถชนิดใด โดยสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในลักษณะต่างๆ และการวัดผลตามสภาพจริง เพื่อบอกถึงคุณภาพการศึกษา

อารีย์ วชิรวราการ (2542, หน้า 143) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึงผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน การฝึกฝน หรือประสบการณ์ต่างๆ ทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ แต่คนส่วนมากเข้าใจว่า ผลสัมฤทธิ์เกิดจากการเรียนการสอนแต่ภายในโรงเรียน และมองแต่ในความรู้ความเข้าใจเท่านั้น แต่ในทางที่เป็นจริงแล้ว ความรู้สึก ค่านิยม ก็ เป็นผลจากการฝึกสอน และอบรม ซึ่งก็นับเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

ภพ เลหาไพบูลย์. (2542, หน้า 329) ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการการทำให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดได้จากที่ไม่เคยทำ หรือ กระทำได้ น้อย ก่อนที่จะมีการเรียนการสอน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่มีการวัดได้

อุทุมพร เครือบคนโท (2540, หน้า 11) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการที่จะพยายามเข้าถึงความรู้ ซึ่งเกิดจากการทำงานที่ประสานกัน และต้องอาศัยความพยายามอย่างมากทั้งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา แสดงออกในรูปของความสำเร็จ ซึ่งสามารถสังเกต และวัดได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยา หรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

จากการศึกษาแนวคิดของนักวิชาการต่างๆ ข้างต้น เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ มากมาย ซึ่งพอสรุปได้ว่า เป็นปัจจัยที่เกิดจากตัวผู้เรียนและปัจจัยที่เป็นสภาพแวดล้อมรอบตัวผู้เรียนต่าง ๆ มากมาย

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา นักเรียนเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการเรียน การสอนในสถานศึกษา การเรียนการสอนในสถานศึกษาจะประสบผลสำเร็จอย่างเต็มที่หรือไม่ นั้น มิได้ขึ้นอยู่กับหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนเท่านั้น หากแต่ขึ้นอยู่กับตัวนักเรียนด้วย อัญคุณวงศ์ ภิญญโญ (2539, หน้า 108 – 109) ได้ศึกษาองค์ประกอบการเรียนการสอนวิชาซีพระยะสั้นที่ ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้เรียนวิทยาลัยสารพัดช่าง 6 ด้าน คือ ครูผู้สอน ตัวผู้เรียน หลักสูตร วิธีสอน สื่อการเรียน และสิ่งแวดล้อม พบว่ามีองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้เรียน วิทยาลัยสารพัดช่าง 4 องค์ประกอบ คือ หลักสูตร ตัวผู้เรียน สิ่งแวดล้อม และวิธีสอน ตามลำดับ

เยาวเรศ จันทะแสน (2545, หน้า 10) อธิบายว่า องค์ประกอบที่ส่งผลให้บุคคลแต่ละคนมี แบบการเรียนแตกต่างกัน ได้แก่ องค์ประกอบด้านโครงสร้างทางบุคลิกภาพ องค์ประกอบด้าน สภาพแวดล้อมทางสังคม และองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่ผู้เรียนได้สะสมมา

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539, หน้า 1- 53) ได้สรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยแบ่งออกเป็น 4 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยเกี่ยวกับตัวผู้เรียน จากแนวคิดของนักจิตวิทยา กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behavioral psychologists) เชื่อว่า คนเราทุกคนสามารถที่จะเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างได้ ถ้ามี ตัวกระตุ้นและการเสริมแรง การเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการด้านกลไกที่ถูกควบคุมจากสิ่งต่างๆ ภายนอก แต่นักจิตวิทยา กลุ่มความคิด ความเข้าใจ (Cognitive psychologists) เชื่อว่า ผู้เรียนเป็น

ผู้มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ ความรู้และสติปัญญา ตลอดจนกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็น ปัจจัยสำคัญที่สุดต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ครูเป็นเพียงผู้รับผิดชอบในการสอน แต่นักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการเรียน

2. ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนภาษาในโรงเรียน มิได้ขึ้นอยู่กับ ปัจจัยเกี่ยวกับตัวผู้เรียน หรือการเรียนการสอนเท่านั้น

3. สภาพแวดล้อมโดยทั่วไป สภาพแวดล้อมทางครอบครัว และสภาพแวดล้อมที่ไม่ได้เกิดจากตัวผู้เรียน

4. ปัจจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน และปัจจัยที่เกี่ยวกับบริบทการเรียนการสอน ปัจจัยนี้รวมถึงปัจจัยด้านตัวผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกชั้นเรียน และด้าน จุดมุ่งหมายของการสอน

นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงปัจจัยที่สำคัญต่อกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกชั้นเรียน ดังนี้

1. ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน (Teacher variable) ผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในฐานะให้ความรู้ ครูจะต้องเข้าใจเรื่องของหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอน ครูต้องมีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์มาก ทราบแนวการสอนที่ดี และมีศรัทธาต่อการประกอบวิชาชีพครู ย่อมจะสอนนักเรียนให้ได้รับความรู้ ประสบการณ์เป็นอย่างดี ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการสอนต่างๆ จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ของครูให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องไปถึงประสิทธิภาพที่น่าพอใจของนักเรียนด้วย นอกจากนี้ครูเป็นผู้ตั้งจุดประสงค์ประยุกต์ เนื้อหาในบทเรียน พัฒนาหลักสูตร เตรียมแผนการสอน กำหนดพฤติกรรมในชั้นเรียน สร้างมาตรฐานและประเมินผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักเรียน

2. ปัจจัยด้านการสอน (Instructional variable) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนทั้งนี้จะสอนโดยเน้นเนื้อหาและการจัดการจัดกิจกรรมทุกด้านที่จะพัฒนาเกี่ยวกับวิชาเรียน

3. ปัจจัยด้านสังคม (Social variables) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบททางสังคม เช่น การเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่พูดภาษาอังกฤษ การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว

จะเห็นได้ว่า การที่นักเรียนจะประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ก็จะต้องมีปัจจัยต่างๆ มาประกอบ ปัจจัยด้านตัวของนักเรียน อันได้แก่ เพศ อายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม อาชีพบิดามารดา และส่วนประกอบอื่นๆ ก็เป็นส่วนที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ความสำคัญของวิชาการศึกษาศิษษาพิเศษ ครู และเพื่อน กับการเรียนการสอน

ความหมายของการศึกษาศิษษาพิเศษ

พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 หน้า 2) มาตรา 3 ระบุว่า คนพิการ หมายถึงบุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือ เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจาก ความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่างๆ และมีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา ที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวดที่ 2 สิทธิ และหน้าที่ทางการศึกษา มาตราที่ ๑๐ ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาให้กับผู้บกพร่องไว้ว่า การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิ และโอกาสเสมอกัน ในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิ และโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ

การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสองให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

อัมรินทร์ พันธุ์ไฉ (2553, หน้า 11) กล่าวว่า ความพิการอาจทำให้บุคคลต้องสูญเสียสมรรถภาพในบางด้านแตกต่างกันไปแต่ละบุคคล ดังนั้นในการจัดการศึกษาให้กับบุคคลเหล่านี้จึงจำเป็นต้องดำเนินการเป็นพิเศษ ให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคล หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงจำแนกประเภทของความพิการ ตามวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน

ผดุง อารยะวิญญู (2542, หน้า 13-14) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การศึกษาศิษษาพิเศษ หมายถึง การศึกษาที่จัดขึ้นสำหรับเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญา เด็กที่บกพร่องทางสายตา เด็กที่บกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่บกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ เด็กที่บกพร่องทางอารมณ์และพฤติกรรม

เด็กที่บกพร่องทางการเรียน เด็กพิการซ้ำซ้อน รวมถึงการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ซึ่งเด็กเหล่านี้ไม่อาจได้รับประโยชน์เต็มที่จากการศึกษาที่จัดให้ปกติ ดังนั้น การศึกษาพิเศษจึงแตกต่างไปจากการศึกษาสำหรับเด็กปกติในด้านที่เกี่ยวกับวิธีการสอน ขบวนการเนื้อหาวิชา หลักสูตร เครื่องมือ และอุปกรณ์การสอนที่จำเป็น การศึกษาพิเศษควรจัดให้สนองความต้องการ และความสามารถของแต่ละบุคคล

พิมพ์พรรณ วรชุตินทร (2545, หน้า 11) ได้ให้ความหมายของการศึกษาพิเศษ ไว้ว่า การรักษา และป้องกัน การรักษา มีลักษณะเป็นการบำบัด รักษาความบกพร่อง ความไร้ความสามารถ ในการเรียนรู้ออกไปจัดหาวิธีการเรียนแบบอื่นมาทดแทนหรือชดเชย การป้องกันโดยการจัดการ บริการเพื่อสนองความต้องการพิเศษของเด็ก ตั้งแต่ก่อนวัยเรียน ใช้ความสามารถในการจัดการศึกษาเพื่อป้องกัน การไร้ความสามารถไม่ให้ขยายมากขึ้นรุนแรงมากขึ้น

พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ และสุวิชา ประสิทธิ์ธัญกิจ (2550, หน้า 3) กล่าวว่า การศึกษาพิเศษ คือการจัดการศึกษาเพื่อฟื้นฟูบำบัดและชดเชยความบกพร่อง รวมทั้งส่งเสริมศักยภาพให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม และสื่อสารและการเรียนรู้ รวมถึง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้วย

สรุปได้ว่า การศึกษาพิเศษ หมายถึง การจัดการศึกษาโดยอาศัยเทคนิค และวิธีการต่างๆ ประกอบกันตามความจำเป็น เพื่อสนองความสามารถ และความต้องการ ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ ของบุคคลที่มีความบกพร่อง ในขั้นที่ไม่อาจศึกษาเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่จากการเรียนการสอนแบบปกติ

สภาพการดำเนินงาน

การศึกษาสำหรับคนพิการเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้กับคนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาแตกต่างไปจากคนปกติ เนื่องจากมีความผิดปกติทางร่างกาย อารมณ์พฤติกรรม หรือสติปัญญา ซึ่งต้องการการดูแลเป็นพิเศษ เพื่อให้บุคคลเหล่านี้ได้เรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม และได้รับประโยชน์จากการศึกษาอย่างเต็มที่ การดำเนินงานจัดการศึกษาจึงต้องจัดเป็นพิเศษ

สิริมา หมอนไหม (2543, หน้า 10) ได้กล่าวถึง สภาพการดำเนินงานจัดการศึกษาพิเศษไว้ว่า การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษกลุ่มต่างๆ มีการดำเนินงานในรูปแบบที่หลากหลาย และมีหลายรูปแบบที่น่าสนใจ เช่น โครงการเรียนร่วมระหว่างเด็กพิการกับเด็กทั่วไป โรงเรียนแบบพึ่งตนเองของเด็กพิการกับเด็กทั่วไป โรงเรียนแบบพึ่งตนเองของเด็กในชุมชนภูเขา โครงการครูอาสาสอนเด็กพิการตามบ้าน นับได้ว่าประสบผลสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ในด้านโอกาสยังไม่สามารถจัดได้ทั่วถึง และครอบคลุมเด็กทุกประเภท รวมทั้งมีเด็กกลุ่มใหม่ๆ ที่

เกิดขึ้น และขาดการดูแล เช่น เด็กกำพร้าจากครอบครัวที่เสียชีวิตเพราะโรคเอดส์ เด็กเร่ร่อน เด็กที่ย้ายติดตามผู้ปกครอง เป็นต้น

รัชนีกร ทองสุชาติ และคณะ (2550, หน้า15) ได้กล่าวว่า ลักษณะรูปแบบการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการในปัจจุบัน มีดังนี้

- 1) การเรียนในชั้นปกติ
- 2) การเรียนในชั้นปกติและมีบริการแนะแนว
- 3) การเรียนในชั้นปกติและมีวิทยากรพิเศษ
- 4) การเรียนในชั้นปกติบางเวลาและห้องเรียนสอนเสริมบางเวลา
- 5) การเรียนในชั้นปกติบางเวลาและห้องเรียนพิเศษบางเวลา
- 6) การเรียนในห้องเรียนพิเศษเต็มเวลาและร่วมกิจกรรมของโรงเรียน
- 7) การเรียนในห้องเรียนพิเศษในโรงเรียนปกติ
- 8) การเรียนในโรงเรียนเฉพาะทาง
- 9) การฟื้นฟูสมรรถภาพในสถาบัน
- 10) การบำบัดในโรงพยาบาลหรือบ้าน

อัมรินทร์ พันธุ์ไฉไล (2553, หน้า 16) กล่าวว่า รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในปัจจุบันมีหลายรูปแบบ แต่ละรูปแบบมีแนวทางการดำเนินงานที่แตกต่างกันตามความต้องการจำเป็นและศักยภาพของผู้เรียน

ครูหรืออาจารย์

ครูหรืออาจารย์ เป็นบุคคลที่สำคัญที่สุด เป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับผู้เรียน มีความเข้าใจผู้เรียน ทราบความยากง่าย ความสั้นยาวของเนื้อหา ตลอดจนมีโอกาสในการจัดประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมให้แก่ผู้เรียน (สุจริต เพียรชอบ อ่างโนนนิลกุล ขอรวมเดช, 2538, หน้า 22) ในการเรียนการสอนวิชาศิลปะครูก็มีความสำคัญ เช่นกัน วิชัย วงษ์ใหญ่ (2529 หน้า 89) ได้ให้ความเห็นว่า ครูศิลปะจะต้องตระหนักและรับรู้ในบทบาทหน้าที่ของตนเองว่า เป็นครูศิลปะไม่ใช่ศิลปิน ครูควรติดตามพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียน ในลักษณะที่ร่วมทำงานกับผู้เรียน เพราะจะทำให้เข้าใจผู้เรียนได้จากงานศิลปะ

เยาวเรศ จันทะแสน (2545, หน้า 15) กล่าวถึงเจตคติของผู้สอนไว้ว่าเป็นความรู้สึกรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และแสดงพฤติกรรมออกมาทั้งด้านบวก และด้านลบในด้านบุคลิกภาพวิธีสอน กิจกรรม และคุณประโยชน์

มาถึ เกียรติกุลวัฒนา (2541, หน้า 31) กล่าวถึงลักษณะที่ดีของครู ควรเป็นผู้ที่ไม่นับถือ มีความเมตตา กรุณา มีความมานะพยายาม มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เอาใจใส่ต่อศิษย์ มีความรู้ดี มีความสามารถในการสอน มีการติดตามผลการปฏิบัติงานของนักเรียน และมีเทคนิคการประเมินผลที่ดีที่มีความถูกต้องและยุติธรรม

สุมาลี รามัญ (2553, หน้า 15) กล่าวว่า การเรียนการสอนจะบรรลุเป้าหมายได้ ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่าง 2 ฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ และนักศึกษา ถ้านักศึกษาผู้นั้นมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้สอน ต่อเป้าหมายทางการศึกษา และต่อเพื่อนร่วมห้องเรียนแล้ว การเรียนการสอนย่อมดำเนินไปไม่ราบรื่น เพราะนักศึกษาจะทำตัวเป็นปรปักษ์ต่อครู ไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของอาจารย์ ทำให้ไม่สามารถรับความรู้จากผู้สอนได้

เพื่อน

กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการทางความรู้ ทัศนคติ บุคลิกภาพ และคุณธรรมของนักศึกษา นักศึกษาใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในสถานศึกษา จึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในกลุ่มเพื่อน ความสัมพันธ์ของนักศึกษามี 2 ลักษณะ คือ ความสัมพันธ์ทางอารมณ์ และความสัมพันธ์ทางปัญญา ความสัมพันธ์ทางอารมณ์เป็นความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความผูกพันระหว่างเพื่อนกับเพื่อน กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์แบบนี้ ได้แก่ กิจกรรมบันเทิง การเลี้ยงสังสรรค์ และการเลี้ยงรับ เลี้ยงส่ง ส่วนความสัมพันธ์ทางปัญญาตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักการและเหตุผล อาศัยความรู้ ความคิด สติปัญญา และเหตุผลเป็นเครื่องเชื่อมโยง กิจกรรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์แบบนี้ ได้แก่ การอภิปราย การประชุม การถกเถียงทางวิชาการ และการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ นักศึกษาที่มีความพอใจในความสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นมาก จะมีผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการสูงกว่านักศึกษาที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ในชั้นน้อย (ดวงกมล มาลารัตน์, 2534 หน้า 31-32)

ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์ (2543, หน้า 22) ได้กล่าวไว้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในกลุ่มมีลักษณะคือ 1) สมาชิกที่มารวมกลุ่มกันมีความสมัครใจในการเข้ามาปฏิสังสรรค์กัน 2) สมาชิกในกลุ่มส่วนใหญ่จะมีวัยใกล้เคียงกัน และมักเป็นเพศเดียวกัน 3) ลักษณะความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม จะตั้งอยู่บนพื้นฐานความเท่าเทียมกัน จากงานวิจัยจำนวนไม่น้อยชี้ให้เห็นว่า เพื่อนเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากนักศึกษาใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อน เพื่อนจึงเป็นสิ่งที่มีความค่าและมีอิทธิพลอย่างมาก นักศึกษาต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในกลุ่มเพื่อน เพราะกลุ่มเพื่อนให้ความมั่นใจและยอมรับพฤติกรรมต่างๆ ของเขา ทำให้มีความสบายใจ มีความสุขและกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลให้นักศึกษามี

ความเชื่อ และพฤติกรรมไปตามลักษณะกลุ่มที่เขายึดอยู่ และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน มีผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนของนักศึกษา

จุฑามาศ มุกดา (2553, หน้า 41) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีผลต่อการแสดงออกทั้งในด้าน ความคิด ทศนคติ ค่านิยม พฤติกรรม และบุคลิกภาพ รวมทั้งด้านการเรียน

เยาวเรศ จันทะแสน (2545, หน้า 38) กล่าวว่า อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อมีอิทธิพลต่อ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทศนคติ บุคลิกภาพให้เป็นที่ยอมรับ

จากทฤษฎีและงานวิจัยที่กล่าวมา ได้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านเพื่อนไม่ว่าจะเป็นการคบเพื่อน การจัดทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ลักษณะความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน เป็นสิ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ความสำคัญของความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เศรษฐกิจและการเงิน กับการเรียน

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

สังคมครอบครัวเป็นสถาบันทางด้านสังคมที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของคน คนต้องเกิดและรับการเลี้ยงดูในครอบครัว เขาในใ้ การถ่ายทอดความรู้ จริยธรรม ค่านิยม และประสบการณ์ที่มีค่าของผู้ใหญ่ เพื่อนำมาปรับตัวและประพฤติตนให้เหมาะสม เด็กจะมีผลการเรียนดีขึ้นอยู่กับสภาพภายในครอบครัว ความรัก ความอบอุ่น ที่ผู้ปกครอง พ่อ แม่ มีต่อลูก สภาพแวดล้อมทางบ้านที่มีบทบาทต่อความร่วมมือในการเรียนของเด็ก เด็กจะพร้อมในการเรียน ถ้าบ้านมีบรรยากาศที่ส่งเสริมให้นักเรียน คือ มีความเข้าใจดีต่อกัน มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ไม่สร้างความหวาดหวั่นวิตกกังวล

ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์ (2543, หน้า 30) กล่าวถึงความสัมพันธ์ในครอบครัวที่มีปัญหาว่า เป็นเพราะสังคมมีความหลากหลายและซับซ้อนมากขึ้น จึงเกิดปัญหาต่างๆ ตามมาอย่างมากมาย ทั้งในสังคมและครอบครัว ปัญหาที่สำคัญในครอบครัว คือ ความขัดแย้งและการหย่าร้างของบิดามารดา ซึ่งถูกมองว่าเป็นการล่มสลายของโครงสร้างทางสังคมแบบหนึ่ง เนื่องจากบิดามารดาไม่สามารถแสดงบทบาทได้ตามที่สังคมกำหนด ความสัมพันธ์ของบิดามารดาจึงมีผลกระทบต่อตัวนักศึกษา คือ นอกเหนือจากหน้าที่ในการให้กำเนิดแล้วบิดามารดายังมีหน้าที่สำคัญคือการอบรมสั่งสอน การให้ประสบการณ์ ค่านิยมต่างๆ เพื่อให้สถาบันครอบครัวดำรงอยู่ได้อย่างสมบูรณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการศึกษา เนื่องจากบิดามารดาเป็นปัจจัยสำคัญเพราะว่า

1. บิดามารดาเป็นตัวกระตุ้น และเป็นแรงผลักดันบุตรในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ บิดามารดาเป็นเสมือนสิ่งควบคุมบุตรให้ไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

2. พฤติกรรมที่กระทำหรือความคาดหวังของบิดามารดา จะเป็นแบบเชิงการกระทำสำหรับบุตร

3. บิดามารดาเป็นหลักที่บุตรใช้อ้างอิง และประเมินคุณค่าผลสัมฤทธิ์ทางการกระทำ ดังนั้น ความสัมพันธ์ที่ีระหว่างบิดามารดากับบุตร จึงเป็นตัวสร้างผลสัมฤทธิ์ให้กับบุตร

เศรษฐวิชัย วังนันท์ (2553, หน้า 13) กล่าวว่า ครอบครัวนับว่าเป็นสถาบันที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีพ ความผูกพันหรือความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวจะนำมาซึ่งผลสัมฤทธิ์ต่างๆ ทั้งหน้าที่การงาน ความเป็นอยู่ เศรษฐกิจรวมถึงการศึกษาของบุคคลในครอบครัว จากที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า สภาพครอบครัว การได้รับคำชมเชย ความเอาใจใส่ และการส่งเสริมทางการเรียนของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

เศรษฐกิจ และการเงิน

ฐานะทางเศรษฐกิจและการเงินของครอบครัวเป็นตัวแปรหนึ่ง ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้เพราะว่าการศึกษาไม่ว่าระดับใด จำเป็นต้องใช้ปัจจัยทางการเงินเป็นส่วนส่งเสริมและสนับสนุน นักการศึกษายอมรับว่าองค์ประกอบทางด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจของนักศึกษา อาจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วย ดังมีเหตุผลหลายประการ เช่น เด็กที่ยากจนประสบปัญหาในการทำกิจกรรมต่างๆ ในการเรียนที่ต้องใช้เงิน หรือเด็กบางคนต้องทำงานพิเศษ เพื่อนำเงินมาใช้จ่ายในการเรียน บางคนขาดอุปกรณ์การเรียนที่สำคัญ เช่น หนังสือ แบบเรียน เป็นต้น ดังนั้นเด็กเหล่านี้จึงขาดโอกาสที่จะเรียนได้อย่างเต็มที่ ขาดประสบการณ์ที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งอาจจะส่งผลโดยตรงต่อการเรียนของเด็กเอง และต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาทางโรงเรียนโดยทางอ้อม

เยาวเรศ จันทะแสน (2545, หน้า 27) ได้กล่าวว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เพราะหากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวดี ผู้ปกครองก็จะมีความสามารถในการส่งเสริมการเรียนให้แก่ นักศึกษาได้สูง ไม่ว่าจะ เป็นค่าใช้จ่ายในด้านส่วนตัวหรือด้านการเรียน

ธนสาร จอมพูทรา (2553, หน้า 15) กล่าวว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจนั้นมีความสำคัญมากต่อโอกาสในการศึกษาต่อของนักศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาซึ่งไม่ได้เป็นการศึกษาภาคบังคับ ผู้เรียนต้องเสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาเอง เด็กที่เกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ส่วน

ใหญ่จะได้รับการสนับสนุนทางการเรียน ผู้ปกครองมักจะส่งเสริมให้เรียนสูงๆ เพื่อจะได้มีอาชีพที่ดีในอนาคต ส่วนเด็กที่อยู่ในครอบครัวฐานะยากจน โอกาสที่จะส่งเสริมให้เรียนก็มีน้อยเพราะผู้ปกครองมีทุนทรัพย์ไม่เพียงพอสนับสนุนลูกให้ได้เรียนในระดับสูงได้ แสดงให้เห็นว่า ฐานะทางเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อการศึกษามาก

ดังนั้น รายได้ของผู้ปกครองซึ่งมักจะนำมาศึกษาอิทธิพลที่จะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ถ้าบุคคลใดมีรายได้ที่สามารถใช้จ่ายในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสภาพความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นได้ ก็ย่อมสามารถที่จะใช้จ่ายเงินนั้นเพื่อการศึกษาของตัวเอง หรือของลูกให้สูงขึ้นได้เช่นกัน ดังนั้นบิดามารดาที่มีรายได้สูงจึงสามารถส่งเสริมและสนับสนุนให้ลูกประสบความสำเร็จได้มากกว่าบิดามารดาที่มีรายได้ต่ำ ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมเป็นองค์ประกอบที่ทำให้ผู้เรียนได้ดีหรือไม่ดี เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมดี ย่อมจะขาดประสบการณ์ต่างๆ ที่จะช่วยในการเรียนรู้

ความสำคัญของอาคารสถานที่

อาคารสถานที่

อาคารและสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนที่ดีช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่ดี เกิดความภูมิใจต่อสถาบัน เกิดความรู้สึที่ดีต่อการเรียนรู้ มีความพยายามสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ สร้างชื่อเสียงเกียรติยศให้กับตนเองและสถาบันอีกด้วย

เยาวเรศ จันทะแสน (2545, หน้า 27) กล่าวว่า บรรยากาศในห้องเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และทางสังคมที่อยู่รอบๆ ในห้องเรียน ขณะที่มีการเรียนการสอน ซึ่งมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้เรียนในการเรียนการสอน

ถาวร เล็งเอียด (2550, หน้า 132) กล่าวว่า ห้องเรียนเป็นสถานที่ที่มีการจัดกิจกรรม เป็นหน่วยที่ก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ ระหว่างนักเรียน กับครู ซึ่งเกิดจากการจัดกระบวนการเรียนการสอน การอบรมปมนิสัย ดังนั้น คุณสมบัติต่างๆ ของนักเรียนทั้งผลสัมฤทธิ์ที่เป็นผลผลิตทางวิชาการ และไม่ใช่ผลผลิตที่เป็นวิชาการจะมีขั้นกับผู้เรียนมากที่สุด ดังนั้นจึงเป็นสถานที่ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งของโรงเรียน

ทัศนีย์ ชาติไทย (2539, หน้า 26) ได้กล่าวถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องเรียนที่มีผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. แสง ห้องเรียนที่มีแสงไม่เพียงพอ หรือมีแสงจ้าเกินไป ซึ่งจะมีผลต่อเนื่องถึงการมีอุปสรรคต่อการเรียนการสอนด้วย

2. เสียง ห้องเรียนที่มีเสียงจากภายนอกเข้ามารบกวน นอกจากจะทำให้ครูและนักเรียนต้องใช้สมาธิในการเรียนการสอนมากขึ้นแล้ว สำหรับครูและนักเรียนบางคนอาจจะรู้สึกหงุดหงิด จนไม่สามารถให้ความสนใจกับการเรียนการสอนได้เท่าที่ควร

3. การถ่ายเทอากาศ ห้องเรียนที่มีการถ่ายเทอากาศไม่ดี จะทำให้ครูและนักเรียนเสียสุขภาพ

4. ห้องเรียนควรเป็นห้องเรียนที่มีความกว้างพอ เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน

5. อุปกรณ์ประจำห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ควรมีขนาดพอเหมาะ และจัดเหมาะสมกับกิจกรรมการสอน

6. จำนวนนักเรียน จำนวนนักเรียนมากเกินไป จะทำให้เกิดความยากลำบากในการควบคุมชั้นเรียน

จะเห็นได้ว่า สภาพแวดล้อมของสถานที่เรียน ทั้งในด้านบรรยากาศในชั้นเรียน คำนี้ถึงความสะอาดต่างๆ ทางกายภาพ ที่เอื้ออำนวยไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนของผู้เรียนนอกจากนั้น ควรจัดห้องเรียนให้มีบรรยากาศทางวิชาการ เช่น จัดที่สำหรับแสดงผลงาน หรือเรื่องราวที่น่าสนใจต่างๆ โดยผู้เรียนช่วยกันจัด จะทำให้ห้องเรียนน่าอยู่และเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ที่ดีให้กับผู้เรียนอีกด้วย

การบริการผู้เรียน

นอกจากอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในสถานที่เรียนแล้ว มหาวิทยาลัยควรมีการจัดบริการต่างๆ เพื่อเอื้ออำนวยต่อการศึกษานักศึกษา เพื่อให้การศึกษาล่าเรียนของนักศึกษาเป็นไปด้วยความสะดวกและได้ผลเต็มที่ การบริการที่สถานศึกษาควรจัดให้มี อาทิ เช่น

ห้องสมุด ห้องสมุดในโรงเรียนเป็นศูนย์รวมแห่งวิชาการที่ปวงที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียุทธศาสตร์ของโรงเรียนห้องสมุดที่ดีควรมีหนังสือมากชนิด เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน สภาพห้องสะอาด สะดวกสบายที่ผู้เรียนจะเข้ามาศึกษาค้นคว้า ควรเปิดทุกวันในเวลาราชการ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนจะมีประสิทธิภาพเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับห้องสมุดของโรงเรียนเป็นสำคัญ

การแนะแนว การแนะแนวหมายถึง กระบวนการหรือกรรมวิธีในการช่วยให้คนรู้จักและเข้าใจตนเอง ช่วยรู้จักตนเอง รู้จักการแก้ปัญหาต่างๆ ของตนเองได้ รู้จักเลือกและตัดสินใจอย่างฉลาดรู้จักโลกและสิ่งแวดล้อม และรู้จักนำความสามารถในตนเองมาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น ดังนั้นการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่โรงเรียนควรจัดบริการให้

การบริการสุขภาพ การบริการเกี่ยวกับสุขภาพของผู้เรียน หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดตั้งขึ้นเพื่อตรวจสุขภาพนักเรียน เป็นการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ และช่วยส่งเสริมสุขภาพนักเรียนซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียน เพราะถ้าผู้เรียนมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์ย่อมจะประสบผลสำเร็จในการเรียน

ทั้งนี้นอกจากการบริการต่างๆ ของมหาวิทยาลัยแล้ว สิริลักษณ์ กลิ่นขจร (2551, หน้า 32) ได้อธิบายการบริการในบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ผู้สอนไว้ ดังนี้

1. หน้าที่ด้านวิชาการ

1.1 การลงทะเบียนและการชำระเงิน

- 1.1.1 ศึกษาหลักสูตรและแผนการเรียน
- 1.1.2 แนะนำนักศึกษาในการทำแผนการเรียนรายบุคคล
- 1.1.3 แนะนำวิธีการลงทะเบียนและการชำระเงิน
- 1.1.4 ให้ความร่วมมือกับสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
- 1.1.5 ให้คำปรึกษาแนะนำการเลือกวิชาโทและการเลือกวิชาเรียน
- 1.1.6 ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับ และวิธีการในการยกเลิกเพิ่ม-ถอนรายวิชาเรียน การโอน และยกเว้นรายวิชาเรียน
- 1.1.7 การลา การขาดสอบ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.2 การเรียนการสอน

- 1.2.1 แนะนำวิธีการเรียน การประพฤติปฏิบัติตนของนักศึกษา ในระหว่างเรียน
- 1.2.2 แนะนำแหล่งวิทยากร นวัตกรรมต่างๆ ที่ช่วยให้นักศึกษาได้มีความรู้และสำเร็จการศึกษา
- 1.2.3 ศึกษา ติดตามความก้าวหน้าในการเรียนของนักศึกษา
- 1.2.4 ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือนักศึกษาเมื่อมีปัญหาด้านการเรียน
- 1.2.5 ให้ขอเสนอแนะต่อคณะในการจัดผู้สอน
- 1.2.6 ประสานงานกับอาจารย์ที่ปรึกษาอื่นๆ ในการจัดการสอนซ่อมเสริม หรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมสมรรถภาพ ในการปฏิบัติงานอาชีพของนักศึกษา
- 1.2.7 แจ้งคณะ ในกรณีที่มีปัญหาด้านการเรียนการสอนของนักศึกษา

1.3 การประเมินผล

- 1.3.1 ประเมินความก้าวหน้าในการศึกษาของนักศึกษาจากอาจารย์ ผู้สอน และจากตัวนักศึกษา
- 1.3.2 ตรวจสอบหลักฐานด้านการเงิน และรายวิชาเรียนของนักศึกษาก่อนจบการศึกษา

2. หน้าที่ด้านแนะแนว

2.1 การรับรายงานตัวและปฐมนิเทศนักศึกษา

2.1.1 ให้ความร่วมมือในการรับรายงานตัวนักศึกษา

2.1.2 เข้าร่วมการปฐมนิเทศนักศึกษา

2.1.3 จัดปฐมนิเทศนักศึกษาในกลุ่มที่ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

2.2 การให้คำแนะนำช่วยเหลือระหว่างเรียน

2.2.1 กำหนดเวลาสถานที่ที่นักศึกษาจะพบได้เสมอ

2.2.2 ให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือตามควรแก่กรณีสำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาส่วนตัว

2.3 การให้คำแนะนำก่อนจบการศึกษา

2.3.1 เข้าร่วมในการปัจฉิมนิเทศนักศึกษา

2.3.2 ให้ข้อคิดเห็น เสนอแนะ แนวทางในการประกอบอาชีพของนักศึกษา

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า การบริการนักศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้นักศึกษามีความสุขได้รับความสะดวกผู้เรียนสามารถใช้เวลาในการศึกษาได้อย่างเต็มที่ การให้บริการนี้จะทำให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมายยิ่งขึ้น การให้บริการผู้เรียนที่สถานศึกษาจัดให้ไม่ว่าจะเป็นการบริการด้านแนะแนว บริการห้องสมุด ห้องพยาบาล เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มาถึ เกียรติกุลวัฒนา (2541) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรศิลปศึกษาชั้นกลาง วิทยาลัยช่างศิลป์ พบว่า ตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิทยาลัยช่างศิลป์ มี 1 ตัวแปร เป็นตัวแปรด้านตัวของนักเรียน ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกมี 4 ตัว ได้แก่ เพศ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่พักอาศัย การเคยส่งผลงานศิลปะเข้าประกวด ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบ 1 ข้อ คือ อาชีพมารดา ตัวแปรสำคัญที่เป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิทยาลัยช่างศิลป์ มี 4 ตัวแปร เป็นตัวแปรในทางบวก 3 ตัว ได้แก่ เพศ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น การเคยส่งผลงานศิลปะเข้าประกวด ตัวแปรในทางลบมี 1 ตัวแปร ได้แก่ อาชีพมารดา

พิรุฬห์ พรหมเวฬุพัฒน์ (2544) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยอาชีวศึกษาและวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 12 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาและวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 12 กรมอาชีวศึกษา กระทรวง ศึกษาธิการ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามวิทยาลัยและสู่มักศึกษาใน แต่ละวิทยาลัยได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 354 ผลการวิจัยพบว่า สภาพทั่วไปของนักศึกษาส่วนมากเป็นเพศหญิง มีจำนวนพี่น้องใน ครอบครัว 1-2 คน ไม่ทำงานขณะเรียน วุฒิการศึกษาเดิมอยู่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ อาชีพของผู้ปกครองทำการเกษตร มีรายได้อยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท ในด้านทัศนคติทางการเรียน นักศึกษามีความคิดเห็นต่อทัศนคติทางการเรียน นักศึกษามีความคิดเห็นต่อทัศนคติทางการเรียนในระดับมาก และในด้านแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ นักศึกษามีความคิดเห็นในระดับมาก เช่นเดียวกัน และเมื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้รับอิทธิพลโดยตรงจาก ทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ สำหรับทัศนคติทางการเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนโดยทางอ้อมผ่านความคิดสร้างสรรค์และทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ ขณะเดียวกัน ทัศนคติทางการเรียนก็มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทางอ้อมผ่านความคิดสร้างสรรค์ เกรตเฉลี่ยวิชาทางด้านคอมพิวเตอร์ และทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ ในการวิจัย ครั้งนี้ยังพบว่าความสามารถในการแก้ปัญหาที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทาง อ้อมผ่านทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์

เนตรนภา อนุประเสริฐ (2545) ได้ทำการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการใช้เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกของนักศึกษาพิการ ทางการเห็นในสถาบันระดับอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า 1. สภาพการใช้เทคโนโลยี พบว่า สื่อวัสดุอุปกรณ์ขั้นพื้นฐานที่นักศึกษาตาบอด ทุกคนใช้และใช้ในระดั้มาก คือ สเลทและสไตลัส และเทปบันทึกเสียง ส่วนนักศึกษาสายตา เลื่อนรางทุกคนใช้และใช้ในระดั้มาก คือ เทปบันทึกเสียง และหนังสือแถบเสียง สื่อวัสดุ ขั้นสูงและระบบโปรแกรมที่นักศึกษาพิการทางการเห็นส่วนใหญ่ใช้และใช้ในระดั้มาก ได้แก่ คอมพิวเตอร์และโปรแกรมอ่านจอภาพคนอำนวยความสะดวกที่นักศึกษาตาบอดทุกคนใช้ และใช้ในระดั้มาก คือ คนอ่านหนังสือ ส่วนนักศึกษาสายตาเลื่อนรางส่วนใหญ่ใช้คนอำนวยความสะดวกในการสอบ และใช้ในระดั้มาก 2. ปัญหาการใช้เทคโนโลยี พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านผู้ใช้ในระดั้มาก คือ ขาดความคล่องตัวในการยืมเทคโนโลยีมาใช้ ด้านผู้ให้บริการ

มีปัญหาในระดับมากทุกข้อ ส่วนด้านเทคโนโลยีมีปัญหาในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น ปัญหาเทคโนโลยีที่มีอยู่ในสภาพ ข้ำรูดเสียหาย มีปัญหาในระดับปานกลาง 3. ความต้องการใช้เทคโนโลยี พบว่า นักศึกษามีความต้องการด้านผู้ใช้ ในระดับ มากทุกข้อ ด้านผู้ให้บริการ ต้องการในระดับมากที่สุดคือ ต้องการให้มีการส่งเสริม การวิจัย/ประดิษฐ์คิดค้น/ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยี ส่วนด้านเทคโนโลยี พบว่า สื่อวัสดุอุปกรณ์ขั้นพื้นฐานที่นักศึกษาตาบอดทุกคนต้องการใช้ในระดับมากที่สุด คือ สแลทและสไตลัส ไม้เท้าขาว เทปบันทึกเสียง หนังสือแถบเสียง ส่วนนักศึกษาสายตา เลื่อนรางทุกคนต้องการใช้ในระดับมากที่สุด คือ หนังสือแถบเสียง และเทปบันทึกเสียง สื่อวัสดุอุปกรณ์ขั้นสูงที่นักศึกษาตาบอดทุกคนต้องการใช้ในระดับมาก คือ คอมพิวเตอร์ ส่วนนักศึกษาสายตาเลื่อนราง ต้องการใช้อุปกรณ์ในระดับมากที่สุด ระบบโปรแกรมที่ นักศึกษาพิการทางการเห็นต้องการใช้ในระดับมาก คือ โปรแกรมอ่านจอภาพ คนอำนวยความสะดวก สะดวกที่นักศึกษาพิการทางการเห็น ทุกคนต้องการใช้และใช้ในระดับมาก คือ คนอ่านหนังสือ

เยาวเรศ จันทะแสน (2545) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลการเรียนและสร้างสมการพยากรณ์ผลการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 600 คน ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบการเรียนรู้และเจตคติต่อผู้สอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สรายุทธ มาลา (2545) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ธุรกิจที่เรียนอยู่ในวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 4 ภาคใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน ของนักเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ธุรกิจ ที่เรียนอยู่ในวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 4 ภาคใต้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบทดสอบ เลือก กลุ่มตัวอย่างจำนวน 314 คน จากวิทยาลัยเทคนิคในเขตการศึกษา 4 ภาคใต้ จำนวน 4 วิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองของนักเรียนส่วนมาก มีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีอาชีพทำการเกษตร มีความคาดหวังสูงเกี่ยวกับอาชีพของนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยขาดเรียน ชอบมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียน ไม่มีคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน แต่มีโอกาสใช้คอมพิวเตอร์ที่สถาน ศึกษา นอกโรงเรียน ไม่ทำงานระหว่างเรียน และกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาเมื่อวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ในด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นักเรียนมี ความคิดเห็นในระดับมาก และในด้านแรงเสริมจากผู้สอน นักเรียนมีความคิดเห็นใน ระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้รับ

อิทธิพลโดยตรงจาก ทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ ในการวิจัยครั้งนี้พบว่าความรู้ในวิชาที่สอน มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านทางการพัฒนาความรู้ของครู แรงเสริม ของครูผู้สอน ความพร้อมทางด้านร่างกาย ค่านิยม ความเข้าใจในวิชาที่เรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ ทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์

กิตติพร วัฒนพานิช (2545) ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ ประชากร และวิธีการศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติ ของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาทางด้านคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะ ทางสังคม เศรษฐกิจ ประชากร และวิธีการศึกษา กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติ ของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาทางด้าน คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ภูมิ โดยกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ (ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์), คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม (สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ประยุกต์ - มัลติมีเดีย), คณะ เทคโนโลยีสารสนเทศ ได้จำนวนประชากรทั้งสิ้น 310 คน ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่ได้รับอิทธิพลมากที่สุด คือ ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน ส่วนเจตคติในการเรียน ได้รับอิทธิพลน้อย ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อ ตัวแปรตามด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้แก่ เกรดเฉลี่ยปัจจุบัน และการเข้ารับ การสอนเสริม ด้านเจตคติในการเรียนได้แก่ ลำดับที่การเป็นบุตร จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ การอ่านเอกสาร การสอน และการทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย

ปัญญา ชูช่วย (2551) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา รูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี 2) พัฒนารูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี จำนวน 520 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ตาม สมมติฐานไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 2) พัฒนารูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่า รูปแบบที่ปรับแก้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าสถิติไค-สแควร์ เท่ากับ 3.66 ค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .85 ที่องศาอิสระ 32 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ .99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (AGFI) เท่ากับ .98 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

เท่ากับ .38 แสดงว่า ตัวแปรทั้งหมดอธิบายความแปรปรวนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ร้อยละ 38 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเรียงตามลำดับ คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา เวลาที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มเติม ประเภทโรงเรียน เจตคติต่อการเรียน รายได้ของครอบครัวรายจ่ายต่อเดือน โดยมีอิทธิพลรวมเท่ากับ .40 .32 .20 .20 .18 .15 ตามลำดับ ตัวแปรที่มีอิทธิพลเฉพาะทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อันดับที่ใช้ในการสอบเข้า วิธีสอบคัดเลือก โดยมีอิทธิพลรวม เท่ากับ .14 .09 .08 ตามลำดับตัวแปรที่มีอิทธิพลเฉพาะทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ นิสัยในการเรียน การปรับตัว โดยมีอิทธิพลรวม เท่ากับ .07 .04 ตามลำดับ

เบญจรินทร์ สันตติวงศ์ไชย และ เอมิกา สุขโต (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนผ่านการสอบคัดเลือกระบบโควต้า กับนักศึกษาที่เข้าเรียนผ่านการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (admission) ทั้งแบบตรงและแบบกลาง ทำการศึกษาในนักศึกษาเภสัชศาสตร์ ชั้นปีที่ 2-5 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 420 คน จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างคือ พฤติกรรมการเรียน สมรรถนะในการเรียน สมรรถนะในการสอบ ความกังวลในการสอบ และทัศนคติต่อคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในส่วนการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนผ่านระบบการสอบเข้าเรียนที่ต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}=0.036$)

ฉัตรปวีณ์ จรัสรวาววัฒน์ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในช่วงแถมเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.50-3.25 ขึ้นไปพบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศหญิง อายุ ≤ 20 ปี รายได้เพียงพอต่อรายจ่าย การพักอาศัยอยู่กับเพื่อน การมีเพื่อนขยันเรียนปานกลาง การมีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ดี การมีมารดาเอาใจใส่ต่อการเรียน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เวลาว่างงานสังสรรค์เป็นบางครั้ง ไม่มีเพื่อนสนิทคนใดสูบบุหรี่ และการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเป็นบางครั้ง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทุกช่วงแถมเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ร้อยละ 39.0 ขึ้นไป 2) ปัจจัยข้อมูลการศึกษาระดับมัธยมปลายปีที่ 6 ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละช่วงแถมเฉลี่ยสะสม 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมในการเรียน

แรงจูงใจ การเชื่อมโยงการเรียนรู้ การรับรู้ ความจำ ความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในทุกช่วงแต่มีเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ร้อยละ 33.0 ขึ้นไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพิการ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ของตัวแปรต่าง ๆ คือ ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ปัจจัยด้านเจตคติของนักศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพิการ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยในครั้งนี้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาพิการระดับปริญญาตรี ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ชั้นปีที่ 2 และปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 50 คน ผู้วิจัยกำหนดการใช้กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงในการวิจัยครั้งนี้คือ กลุ่มประชากรทั้งหมด 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษาปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา ปัจจัยด้านทัศนคติของนักศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีอยู่ 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบและเติมคำ จำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) โดยมีแบบสอบถามปัจจัยด้านต่างๆ 3 ด้าน ดังนี้

1. ปัจจัยด้านเจตคติของนักศึกษา จำนวน 30 ข้อ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 เจตคติต่อสาขาวิชาที่ศึกษา 10 ข้อ

1.2 เจตคติต่ออาจารย์ 10 ข้อ

1.3 เจตคติต่อเพื่อน 10 ข้อ

2. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน จำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็นดังนี้

2.1 ความสัมพันธ์ในครอบครัว 10 ข้อ

2.2 เศรษฐกิจและการเงิน 10 ข้อ

3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสถานศึกษา จำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็นดังนี้

3.1 อาคารสถานที่ 10 ข้อ

3.2 การบริการนักศึกษา 10 ข้อ

การกำหนดน้ำหนักคะแนนผู้วิจัยกำหนดน้ำหนักคะแนนเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ ในการตรวจคำตอบ 5 ระดับ ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง มากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง มาก

3 คะแนน หมายถึง ปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง น้อย

1 คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด

การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

1. เมื่อผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้ว ได้นำแบบสอบถามขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเนื้อหา และการใช้ภาษา เพื่อหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Content Validity) จำนวน 6 ท่าน

1.1 ผศ.เกยุร วงศ์ก้อม

1.2 ผศ.สุดคนึง สุนทรวรคุณ

- 1.3 อาจารย์กมลวรรณ อินอร่าม
- 1.4 อาจารย์กัลยา ชนะภัย
- 1.5 อาจารย์วรรณวิมล เณรทรัพย์
- 1.6 นายสมยศ พรไกวัด

หลังจากให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและให้คำแนะนำแล้ว ผู้วิจัยได้รวบรวมคำแนะนำไปพิจารณาเพื่อแก้ไข/ปรับปรุงก่อนนำแบบสอบถามไปทดลองใช้เพื่อหาความเชื่อมั่น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกให้กับนักศึกษาด้วยตนเอง แล้วรวบรวมแบบสอบถามกลับ
2. ผลการรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 ฉบับ ผู้วิจัยได้รับคืน จำนวน 50 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 47 คิดเป็นร้อยละ 94
3. คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 และ 3 แต่ละคนผู้วิจัยได้ติดต่อกับงานทะเบียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เพื่อขอข้อมูลคะแนนเฉลี่ยสะสมที่แสดงในระเบียนแสดงผลการเรียน และตรวจสอบกับรหัสประจำตัวของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์หาค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. นำข้อมูลอันเป็นข้อมูลปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ และนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย
2. นำข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านทักษะของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน สภาพแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนปริมาณค่ามาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยายเพื่อนำมาคำนวณหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยใช้เกณฑ์ที่ความระดับความเห็นด้วย ดังนี้

เกณฑ์การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (μ) ใช้เกณฑ์

ค่าเฉลี่ย	4.50 - 5.00	หมายถึง เห็นด้วย	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 - 4.49	หมายถึง เห็นด้วย	มาก

ค่าเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายถึง เห็นด้วย	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายถึง เห็นด้วย	น้อย
ค่าเฉลี่ย	4.00 - 1.49	หมายถึง เห็นด้วย	มากที่สุด

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านตัวของนักศึกษา ด้านทัศนะของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน ด้านสภาพแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย แต่ละตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Product moment Correlation Coefficient)

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ และลำดับความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างด้านตัวของนักศึกษา ด้านทัศนะของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน ด้านสภาพแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ปัจจัยด้านเจตคติของนักศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์นำเสนอตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดตรวจคำตอบ และเติมคำ โดยวิธีหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านทักษะของนักศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เพื่อนำมาคำนวณหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา ปัจจัยด้านทักษะของนักศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ เพื่อหาลำดับความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา ปัจจัยด้านทักษะของนักศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

μ	แทน	ค่าเฉลี่ย
σ	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

X	แทน	ตัวแปรในปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา ตัวแปรในปัจจัยด้านทักษะของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน ด้านสภาพแวดล้อมทางสถานศึกษา
Y	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	แทน	สัมประสิทธิ์พยากรณ์
R change	แทน	สัมประสิทธิ์ การพยากรณ์ที่เปลี่ยนแปลง ไปจากการเพิ่มตัวพยากรณ์ทีละตัว
B	แทน	สัมประสิทธิ์การถดถอยหรือค่าของตัวพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ
Beta	แทน	สัมประสิทธิ์การถดถอยหรือค่าของตัวพยากรณ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน
T	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความมีนัยสำคัญของ สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์
F	แทน	ค่าทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ทุกตัวกับตัวแปรตาม

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยด้านตัวนักศึกษา นำเสนอโดยวิเคราะห์ข้อมูลเป็นร้อยละ จำแนกตามตัวแปรแสดงในตาราง 4.1-4.11

ตารางที่ 4.1

แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกเพศ

เพศ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	ร้อยละ
ชาย	31	66
หญิง	16	34
รวม	47	100

ตารางที่ 4.1 จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 47 คน เป็นชาย 31 คน คิดเป็นร้อยละ 66 เป็นหญิง 16 คิดเป็นร้อยละ 34

ตารางที่ 4.2

จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
15 ปี -17 ปี	6	12.76
18 ปี – 20 ปี	38	80.85
สูงกว่า 20 ปี	3	6.38
รวม	47	100

ตารางที่ 4.2 นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 47 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 18 ปี – 20 ปี มากที่สุดจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 80.85 รองลงมา อายุ 15-17 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12.76 และอายุสูงกว่า 20 ปี น้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.38

ตารางที่ 4.3

แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม
ระดับค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

คะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	จำนวน	ร้อยละ
1.00 - 2.00	8	17.02
2.01 - 3.00	34	72.34
3.01 - 4.00	5	10.64
รวม	47	100

ตารางที่ 4.3 นักศึกษาตอบคำถามทั้งหมด 47 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่าง 2.01 - 3.00 มากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 72.34 รองลงมา ระหว่าง 1.00-2.00 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 17.02 และระหว่าง 1.00-2.00 คน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 17.20

ตารางที่ 4.4

แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม
จำนวนสมาชิกที่อยู่รวมกันในครอบครัว

จำนวนสมาชิกที่อยู่รวมกันในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 คน	24	51
5 - 7 คน	20	43
มากกว่า 7 คน	3	6.38
รวม	47	100

ตารางที่ 4.4 นักศึกษาตอบคำถามทั้งหมด 47 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสมาชิกอยู่รวมกันในครอบครัวมากที่สุด น้อยกว่า 5 คน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 51 รองลงมา 5-7 คน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 43 และน้อยที่สุด มากกว่า 7 คน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.38

ตารางที่ 4.5

แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม
จำนวนพี่น้องของนักศึกษา

จำนวนพี่น้องของนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1 คน	6	12.76
2 - 3 คน	34	72.34
มากกว่า 4 คน	7	14.89
รวม	47	100

ตารางที่ 4.5 นักศึกษาตอบคำถามทั้งหมด 47 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้องของนักศึกษามากที่สุด คือ 2 - 3 คน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 72.34 รองลงมา มากกว่า 4 คนจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.89 และน้อยที่สุด 1 คน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12.76

ตารางที่ 4.6

แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม
อาชีพบิดา

อาชีพบิดา	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ	9	19.15
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	8.51
พนักงานองค์การธุรกิจเอกชน หรือบริษัท	7	14.89
ค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว	20	42.55
เกษตรกร	1	2.13
อื่นๆ	6	12.77
รวม	47	100

ตารางที่ 4.6 นักศึกษาตอบคำถามทั้งหมด 47 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอาชีพของบิดามากที่สุด คือ ทำค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 42.55 รองลงมา คือข้าราชการ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 19.15 พนักงานธุรกิจเอกชนหรือบริษัท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.89 อื่นๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12.77 พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.51 และเกษตรกร 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7

แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพมารดา

อาชีพมารดา	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ	9	19.15
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1	2.13
พนักงานองค์การธุรกิจเอกชน หรือบริษัท	2	4.26
ค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว	22	46.81
เกษตรกร	1	2.13
อื่นๆ	12	25.53
รวม	47	100

ตารางที่ 4.7 นักศึกษาตอบคำถามทั้งหมด 47 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอาชีพของมารดามากที่สุด คือ ทำค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 46.81 รองลงมา คือ อื่นๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 25.53 ข้าราชการ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 19.15 พนักงานธุรกิจเอกชนหรือบริษัท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.26 พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.51 และเกษตรกร 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8

แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม
สถานภาพการสมรสของบิดามารดา

สถานภาพการสมรสของบิดามารดา	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	35	74.47
บิดาถึงแก่กรรม	5	10.64
มารดาถึงแก่กรรม	2	4.26
บิดาและมารดาถึงแก่กรรม	1	2.13
แยกกันอยู่	6	12.77
รวม	47	100

ตารางที่ 4.8 นักศึกษาตอบคำถามทั้งหมด 47 คน พบว่า สถานภาพการสมรสของบิดามารดา มากที่สุดคือ อยู่ด้วยกัน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 74.47 รองลงมา คือ แยกกันอยู่ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12.77 บิดามารดาถึงแก่กรรม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13 มารดาถึงแก่กรรม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.26 บิดาและมารดาถึงแก่กรรม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9

แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม
สถานที่พักอาศัยขณะที่ศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

สถานที่พักอาศัยขณะที่ศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	จำนวน	ร้อยละ
บ้านของบิดามารดา	22	46.81
บ้านญาติ	5	10.64
บ้านเพื่อน	1	2.13
หอพัก	18	38.30
อื่นๆ	1	2.13
รวม	47	100

ตารางที่ 4.9 นักศึกษาตอบคำถามทั้งหมด 47 คน พบว่า สถานที่พักอาศัยขณะที่ศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มากที่สุดคือ บ้านบิดามารดา จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 46.81 รองลงมา คือ หอพัก จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 38.30 บ้านญาติ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.64 บ้านเพื่อนและอื่นๆ เท่ากันคือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13

ตารางที่ 4.10

แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม
เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปศึกษาจากที่พักไปมหาวิทยาลัย

เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปศึกษาจากที่พักไปมหาวิทยาลัย	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	18	38.30
1-2 ชั่วโมง	24	51.06
3-4 ชั่วโมง	4	8.51
มากกว่า 4 ชั่วโมง	1	2.13
รวม	47	100

ตารางที่ 4.10 นักศึกษาตอบคำถามทั้งหมด 47 คน พบว่า เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปศึกษาจากที่พักไปมหาวิทยาลัย มากที่สุดคือ 1-2 ชั่วโมง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 51.06 รองลงมา คือ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 38.30 3-4 ชั่วโมง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.51 และมากกว่า 4 ชั่วโมง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13 ตามลำดับ

จากตารางที่ 2 – 11 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชาย จำนวน 31 คน (ร้อยละ 66) มีอายุเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 18-20 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 80.85) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายระหว่าง 2.10-3.00 จำนวน 34 คน (ร้อยละ 72.34) และส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัวต่ำกว่า 5 คน จำนวน 24 คน (ร้อยละ 51) มีจำนวนพี่น้องทั้งหมด 2-3 คน จำนวน 34 คน (ร้อยละ 72.34) ซึ่งส่วนมากบิดามีอาชีพค้าขาย หรือทำธุรกิจส่วนตัวจำนวน 20 คน (ร้อยละ 42.55) มารดาก็เช่นกันที่มีอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 22 คน (ร้อยละ 46.81) และบิดามารดาส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสอยู่ด้วยกัน จำนวน 35 คน (ร้อยละ 74.47) ขณะที่นักศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัย พักอาศัยบ้านของบิดามารดา จำนวน 22 คน (ร้อยละ 46.81) ส่วนมากใช้เวลาในการเดินทาง 1-2 ชั่วโมง จำนวน 24 คน (ร้อยละ 51.06)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านทัศนคติของนักศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่บ้านและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสถานศึกษา นำเสนอโดยการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ซึ่งแปลความหมายเป็นระดับความเห็นด้วย ดังแสดงตาราง 12 -18

ตารางที่ 4.11

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านทัศนคติของนักศึกษา
ที่มีต่อวิชาชีพที่เรียน

ข้อที่	ทัศนคติต่อวิชาชีพที่เรียน	μ	σ	ระดับความเห็นด้วย	ลำดับที่
1	วิชาที่เรียนมีความเหมาะสมกับระดับการเรียนของนักศึกษา	3.91	.74	มาก	5
2	วิชาภาคทฤษฎีได้จัดรายวิชาให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน	36.9	.72	มาก	9
3	วิชาภาคปฏิบัติที่ท่านเรียนทำให้พัฒนาทักษะเพิ่มขึ้น	4.16	.75	มาก	2
4	จำนวนคาบเรียนภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม	3.69	.83	มาก	10
5	ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติที่เรียนทำให้ท่านมีความรู้ในการประกอบอาชีพ	3.84	.72	มาก	8
6	ภาคทฤษฎีและปฏิบัติทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน	4.02	.72	มาก	3
7	ภาคทฤษฎีและปฏิบัติที่ท่านศึกษาเหมาะกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน	3.90	.80	มาก	6
8	ภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ทำให้ท่านมีความรู้เพียงพอในการศึกษาต่อระดับสูง	3.87	.80	มาก	7
9	วิชาชีพครูที่ท่านศึกษาสร้างให้ท่านเกิดความศรัทธาและภูมิใจในอาชีพด้านนี้	4.18	.74	มาก	1
10	วิชาชีพที่ท่านเรียนสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตรประจำวันได้	4.10	.76	มาก	4
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.93	.52	มาก	100

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนักศึกษาต่อวิชาชีพที่เรียน โดยภาพรวมนักศึกษามีความเห็นด้วยในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.9. เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่ามีความเห็นด้วยในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ วิชาชีพครูที่ท่านศึกษาร้างให้ท่านเกิดความรู้สึกศรัทธาและภูมิใจในอาชีพด้านนี้ รองๆ ลงไป ได้แก่ วิชาภาคปฏิบัติที่ท่านเรียนทำให้พัฒนาทักษะเพิ่มขึ้น ภาคทฤษฎีและปฏิบัติทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน วิชาชีพที่ท่านเรียนสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ วิชาที่เรียนมีความเหมาะสมกับระดับการเรียนของนักศึกษา ภาคทฤษฎีและปฏิบัติที่ท่านศึกษาเหมาะกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน ภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ทำให้ท่านมีความรู้เพียงพอในการศึกษาต่อระดับสูง ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติที่เรียนทำให้ท่านมีความรู้ในการประกอบอาชีพ วิชาภาคทฤษฎีได้จัดรายวิชาให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน จำนวนคาบเรียนภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุดเท่ากับ 4.18, 4.16, 4.02, 4.01, 3.91, 3.90, 3.87, 3.84, 3.69 และ 3.69 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์

ข้อที่	ทัศนคติต่ออาจารย์	μ	σ	ระดับความเห็นด้วย	ลำดับที่
1	อาจารย์มีความกระตือรือร้นในการสอน	3.40	.82	ปานกลาง	5
2	อาจารย์เข้าสอนอย่างสม่ำเสมอ	3.34	.84	ปานกลาง	7
3	ขณะที่สอนอาจารย์มีความสามารถกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียน	3.48	.97	ปานกลาง	3
4	อาจารย์เลือกใช้กิจกรรมการสอนและวิธีการสอนเหมาะกับระดับของผู้เรียน	3.51	.82	มาก	1
5	อาจารย์ประจำวิชามอบหมายงานให้พอเหมาะกับเนื้อหาและระยะเวลา	3.43	.83	ปานกลาง	4
6	อาจารย์มีการติดตามและซักถามความก้าวหน้าในการทำงานที่มอบหมายให้	3.14	.91	ปานกลาง	9

ข้อที่	ทัศนะต่ออาจารย์	μ	σ	ระดับความเห็นด้วย	ลำดับที่
7	ท่านสามารถพบอาจารย์ประจำวิชาได้ง่ายเมื่อประสบปัญหาในการเรียนวิชานั้น ๆ	2.90	1.11	ปานกลาง	10
8	อาจารย์มีความยุติธรรมในการประเมินผลการเรียน	3.39	.87	ปานกลาง	6
9	อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำปรึกษาและช่วยเหลือท่านในการเรียน	3.32	.97	ปานกลาง	8
10	อาจารย์วางตัวได้อย่างเหมาะสมและเป็นตัวอย่างที่ดี	3.50	.92	มาก	2
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.34	.66	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนะของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ โดยภาพรวมนักศึกษามีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 เป็นค่าเฉลี่ยในระดับกลางค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่ามีความเห็นด้วยในระดับมาก 2 ข้อ ปานกลาง 8 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ อาจารย์เลือกใช้กิจกรรมการสอนและวิธีการสอนเหมาะกับระดับของผู้เรียน รองๆ ลงไป ได้แก่ อาจารย์วางตัวได้อย่างเหมาะสมและเป็นตัวอย่างที่ดี ขณะที่สอนอาจารย์มีความสามารถกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียน อาจารย์ประจำวิชามอบหมายงานให้พอเหมาะกับเนื้อหาและระยะเวลา อาจารย์มีความกระตือรือร้นในการสอน อาจารย์มีความกระตือรือร้นในการสอน อาจารย์มีความยุติธรรมในการประเมินผลการเรียน อาจารย์เข้าสอนอย่างสม่ำเสมอ อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำปรึกษาและช่วยเหลือท่านในการเรียน อาจารย์มีการติดตามและซักถามความก้าวหน้าในการทำงานที่มอบหมายให้ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ท่านสามารถพบอาจารย์ประจำวิชาได้ง่ายเมื่อประสบปัญหาในการเรียนวิชานั้น ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและต่ำสุดเท่ากับ 3.51, 3.50, 3.48, 3.43, 3.40, 3.39, 3.34, 3.32, 3.41 และ 2.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านทัศนคติของนักศึกษา
ที่มีต่อเพื่อน

ข้อที่	ทัศนคติต่อเพื่อน	μ	σ	ระดับความเห็นด้วย	ลำดับที่
1	ท่านสนิทกับเพื่อนที่สนใจในการเรียน	3.82	.74	มาก	5
2	เพื่อนของท่านมีส่วนในการให้กำลังใจและช่วยเหลือในการเรียน	3.78	.88	มาก	6
3	ท่านกับเพื่อนพูดคุยในเรื่องการเรียน	3.78	.85	มาก	6
4	ท่านและเพื่อนชอบชวนกันทำงานกลุ่มที่เรียน	3.65	.84	มาก	9
5	ท่านแข่งขันกับเพื่อนในด้านการเรียน	3.37	.91	ปานกลาง	10
6	เพื่อนของท่านมีความตั้งใจที่จะเรียนให้สำเร็จการศึกษา	4.07	.79	มาก	2
7	ท่านเข้ากับเพื่อนๆ ร่วมชั้นได้ดี	4.02	.81	มาก	3
8	ในการทำงานกลุ่มท่านและเพื่อนๆ ทำงานร่วมกันได้ดี	3.83	.83	มาก	4
9	ท่านมีความสุขเมื่ออยู่กับเพื่อน	4.19	.84	มาก	1
10	เมื่อท่านประสบปัญหาท่านมักจะขอคำปรึกษาจากเพื่อน	3.69	.95	มาก	8
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.82	.54	มาก	

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อเพื่อน โดยภาพรวมนักศึกษามีความเห็นด้วยในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 เป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่ามีความเห็นด้วยในระดับมาก 9 ข้อ ปานกลาง 1 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ท่านมีความสุขเมื่ออยู่กับเพื่อน รองๆ ลงไป ได้แก่ เพื่อนของท่านมีส่วนในการให้กำลังใจและช่วยเหลือในการเรียน ท่านกับเพื่อนพูดคุยในเรื่องการเรียน เมื่อท่านประสบปัญหาท่านมักจะขอคำปรึกษาจากเพื่อน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ท่าน

ตารางที่ 4.14

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพแวดล้อมทางครอบครัวของนักศึกษาที่มีต่อ
ความสัมพันธ์ในครอบครัว

ข้อที่	ความสัมพันธ์ในครอบครัว	μ	σ	ระดับความ เห็นด้วย	ลำดับที่
1	ท่านมีความสนิทสนม และผูกพันกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	4.05	.97	มาก	1
2	บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความรักและความเข้าใจท่าน	4.03	.91	มาก	2
3	เมื่อท่านมีปัญหาท่านสามารถปรึกษากับบิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่านได้	3.68	.05	มาก	9
4	ท่านเข้ากับสมาชิกในครอบครัวได้ดี	3.97	.94	มาก	6
5	สมาชิกในครอบครัวรักใคร่สามัคคีปรองดองกัน	3.94	.98	มาก	7
6	ท่านได้รับการเอาใจใส่ดูแลจากครอบครัว	3.99	.9	มาก	5
7	สมาชิกในครอบครัวท่านเป็นแบบอย่างที่ดีในการศึกษาให้กับท่าน	4.02	.95	มาก	3
8	ครอบครัวท่านมีความภูมิใจที่ท่านได้เรียนในสาขาการศึกษาพิเศษ	3.88	.96	มาก	8
9	สมาชิกในครอบครัวมีส่วนสนับสนุนและให้กำลังใจเพื่อให้ท่านประสบความสำเร็จ	4.01	.94	มาก	4
10	สมาชิกในครอบครัวชมเชยท่านเมื่อท่านเรียนได้ดี	3.77	1.00	มาก	10
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.95	.77	มาก	

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพแวดล้อมทางครอบครัวของนักศึกษาที่มีต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยภาพรวมนักศึกษามีความเห็นด้วยในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 เป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากค่อนข้างสูง

ตารางที่ 4.15

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพแวดล้อมทางครอบครัวของนักศึกษาที่มีต่อ
เศรษฐกิจและการเงิน

ข้อที่	เศรษฐกิจและการเงิน	μ	σ	ระดับความเห็นด้วย	ลำดับที่
1	บิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่านมีความพร้อมเพียงใดทางด้านการเงินที่จะสนับสนุนการเรียน	3.70	.83	มาก	2
2	ท่านได้รับเงินค่าใช้จ่ายทางการศึกษาจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ	3.83	.77	มาก	1
3	ค่าใช้จ่ายที่ท่านได้รับจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองเหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน	3.56	.88	มาก	5
4	บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านการเงินกับท่านในการเรียนพิเศษเพียงใด	3.66	1.04	มาก	3
5	ท่านมีเงินเพียงพอสำหรับการซื้ออุปกรณ์การเรียน	3.60	.88	มาก	4
6	ท่านมีเงินเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน เช่น การไปทัศนศึกษา	3.54	.92	มาก	6
7	ท่านมีเงินสำหรับใช้จ่ายในการพักผ่อนหย่อนใจ	3.26	.97	ปานกลาง	7
8	ท่านจำเป็นต้องขอกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา	2.79	1.25	ปานกลาง	8
9	ท่านต้องทำงานนอกเวลาเรียน เพื่อหารายได้มาจุนเจือทางการศึกษา	2.65	1.33	ปานกลาง	10

ข้อที่	เศรษฐกิจและการเงิน	μ	σ	ระดับความเห็นด้วย	ลำดับที่
10	เมื่อท่านประสบปัญหาด้านการเงินท่านขอความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นที่มีใช้บิดามารดา หรือผู้ปกครอง	2.75	1.28	ปานกลาง	9
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.33	.62	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพแวดล้อมทางครอบครัวของนักศึกษาที่มีต่อเศรษฐกิจและการเงิน โดยภาพรวมนักศึกษามีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 เป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่ามีความเห็นด้วยในระดับมาก 6 ข้อ ระดับปานกลาง 4 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ท่านได้รับเงินค่าใช้จ่ายทางการศึกษาจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ รongๆ ลงไปได้แก่ บิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่านมีความพร้อมเพียงใดทางด้านการเงินที่จะสนับสนุนการเรียน บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านการเงินกับท่านในการเรียนพิเศษเพียงใด บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านการเงินกับท่านในการเรียนพิเศษเพียงใด ท่านมีเงินเพียงพอสำหรับการซื้ออุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่ายที่ท่านได้รับจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองเหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน ท่านมีเงินเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน เช่น การไปทัศนศึกษา ท่านมีเงินสำหรับใช้จ่ายในการพักผ่อนหย่อนใจ ท่านจำเป็นต้องขอทุนช่วยเหลือเพื่อการศึกษา เมื่อท่านประสบปัญหาด้านการเงินท่านขอความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นที่มีใช้บิดามารดา หรือผู้ปกครอง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ท่านต้องทำงานนอกเวลาเรียน เพื่อหารายได้มาจุนเจือทางการศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและต่ำสุดเท่ากับ 3.83, 3.70, 3.66, 3.60, 3.54, 3.26, 2.79, 2.75, และ 2.65 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาที่มีต่อ
อาคารสถานที่

ข้อที่	อาคารสถานที่	μ	σ	ระดับความ เห็นด้วย	ลำดับที่
1	สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยช่วยสนับสนุน การศึกษาของท่าน	3.61	.85	มาก	1
2	แสงสว่างภายในห้องเรียนมีความเหมาะสม	3.35	.88	ปานกลาง	4
3	อากาศและอุณหภูมิภายในห้องเรียนมีความ เหมาะสม	3.03	.93	ปานกลาง	9
4	ขนาดของห้องเรียนกับจำนวนผู้เรียนมีความเหมาะสม	3.28	.87	ปานกลาง	5
5	ขนาดของห้องปฏิบัติงานกับจำนวนผู้เรียนมีความ เหมาะสม	3.11	.94	ปานกลาง	7
6	โต๊ะเก้าอี้จัดได้เหมาะสมกับลักษณะของวิชาที่เรียน	3.16	.92	ปานกลาง	6
7	มหาวิทยาลัยจัดอุปกรณ์การปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ และเหมาะสม	3.06	.95	ปานกลาง	8
8	ห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานจัดได้เป็นระเบียบและมี ความสะอาด	2.86	.98	ปานกลาง	10
9	มหาวิทยาลัยจัดบรรยากาศที่สร้างแรงจูงใจในการ เรียนการสอน	3.43	.90	ปานกลาง	3
10	มหาวิทยาลัยจัดสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนได้ เหมาะสมตรงกับเนื้อหาวิชา	3.52	.86	มาก	2
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.42	.64	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่มีต่ออาคารสถานที่ โดยภาพรวมนักศึกษามีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 เป็นค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่ามีความเห็นด้วยในระดับมาก 2 ข้อ ระดับปานกลาง 8 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยช่วยสนับสนุนการศึกษาของท่าน รองลงไป ได้แก่ มหาวิทยาลัย

และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานจัดได้เป็นระเบียบและมีความสะอาด โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและต่ำสุดเท่ากับ 3.61, 3.52, 3.43, 3.35, 3.28, 3.16, 3.11, 3.06, 3.03 และ 2.86 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่มีต่อการบริการนักศึกษา

ข้อที่	การบริการนักศึกษา	μ	σ	ระดับความเห็นด้วย	ลำดับที่
1	ช่วงระยะเวลาในการให้บริการของหอสมุดมีความเหมาะสม	3.48	.84	ปานกลาง	3
2	หนังสือในห้องสมุดมีเนื้อหาสอดคล้องตรงกับวิชาที่ศึกษาค้นคว้า	3.65	.85	มาก	1
3	อาจารย์ที่ปรึกษาช่วยให้ท่านได้ปรับตัวในด้านการเรียน	3.49	.92	ปานกลาง	2
4	เมื่อท่านมีปัญหาส่วนตัวท่านสามารถปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาได้	3.17	1.04	ปานกลาง	4
5	ห้องพยาบาลมียาและอุปกรณ์ สำหรับบริการนักศึกษาอย่างเพียงพอและเหมาะสม	2.73	1.09	ปานกลาง	9
6	ห้องพยาบาลจัดอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมและสะดวกในการมารับบริการ	2.88	1.05	ปานกลาง	8
7	ท่านได้รับบริการเกี่ยวกับเอกสารและข้อมูลทางการศึกษาจากงานทะเบียนอย่างสม่ำเสมอ	3.09	.98	ปานกลาง	5
8	เมื่อท่านมีปัญหาเรื่องผลการเรียนท่านได้รับคำชี้แจงจากงานทะเบียนให้เข้าใจ	2.97	1.13	ปานกลาง	7

ข้อที่	การบริการนักศึกษา	μ	σ	ระดับความเห็นด้วย	ลำดับที่
9	มหาวิทยาลัยจัดบริการน้ำดื่มน้ำใช้ให้เพียงพอเพียง	2.50	1.14	ปานกลาง	10
10	ในห้องปฏิบัติการจัดสวัสดิการและความปลอดภัยอย่างเหมาะสม	3.00	.92	ปานกลาง	6
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.10	.68	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่มีต่อการบริการนักศึกษา โดยภาพรวมนักศึกษามีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 เป็นค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่ามีความเห็นด้วยในระดับมาก 1 ข้อ ระดับปานกลาง 9 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ หนังสือในห้องสมุดมีเนื้อหาสอดคล้องตรงกับวิชาที่ศึกษาค้นคว้า รองลงไป ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาช่วยให้ท่านได้ปรับตัวในด้านการเรียน ช่วงระยะเวลาในการให้บริการของหอสมุดมีความเหมาะสมเมื่อท่านมีปัญหาส่วนตัวท่านสามารถปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาได้ ท่านได้รับบริการเกี่ยวกับเอกสารและข้อมูลทางการศึกษาจากงานทะเบียนอย่างสม่ำเสมอ ในห้องปฏิบัติการจัดสวัสดิการและความปลอดภัยอย่างเหมาะสม เมื่อท่านมีปัญหาเรื่องผลการเรียนท่านได้รับคำชี้แจงจากงานทะเบียนให้เข้าใจ ห้องพยาบาลจัดอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมและสะดวกในการมารับบริการ ห้องพยาบาลมียาและอุปกรณ์ สำหรับบริการนักศึกษาอย่างเพียงพอและเหมาะสม และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มหาวิทยาลัยจัดบริการน้ำดื่มน้ำใช้ให้เพียงพอ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและต่ำสุดเท่ากับ 3.65, 3.49, 3.48, 3.17, 3.09, 3.00, 2.97, 2.88, 2.73 และ 2.50 ตามลำดับ

จากตารางที่ 12-18 พบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติของนักศึกษาในสี่ส่วนทัศนคติต่อวิชาชีพที่เรียน โดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่อยู่ในลำดับแรกคือ วิชาชีพครูที่ท่านศึกษาสร้างให้ท่านเกิดความศรัทธาและภูมิใจในอาชีพด้านนี้ ในส่วนทัศนคติต่ออาจารย์ โดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่อยู่ในลำดับแรกคือ อาจารย์เลือกใช้กิจกรรมการสอนและวิธีการสอนเหมาะสมกับระดับผู้เรียน ในส่วนทัศนคติต่อเพื่อนโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่อยู่ในลำดับแรกคือ นักศึกษามีความสุขเมื่ออยู่กับเพื่อน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว ในส่วนความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่อยู่ในลำดับแรกคือนักศึกษามีความสนิทสนมและผูกพันกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ในส่วนเศรษฐกิจและการเงิน โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่อยู่ในลำดับแรก คือ นักศึกษาได้รับเงินค่าใช้จ่ายทาง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา ปัจจัยด้านทักษะของนักศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัวกับตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เป็นค่าสถิติที่ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวและแสดงให้เห็นความแปรผันร่วมกันของตัวแปร 2 ตัวว่ามีความแปรผันร่วมกันในทิศทางหนึ่งทิศทางใด หรือ แปรผันไปในทิศทางตรงข้าม ตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่มีมาตราวัดแบบกลุ่ม (Nominal Scales) จะปรับทำเป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) คือ ปรับข้อมูลที่ศึกษาเป็นตัวเลขซึ่งกำหนดตัวเลขตามลำดับความสำคัญ โดยพิจารณาจากคุณลักษณะและสภาพตามความสำคัญ ได้กำหนดค่า ดังนี้

ปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา

เพศ			
ชาย	ใช้แทนค่าด้วย	2	
หญิง	ใช้แทนค่าด้วย	1	
อายุ			
ต่ำกว่า 15 ปี	ใช้แทนค่าด้วย	1	
15-17 ปี	ใช้แทนค่าด้วย	2	
18-20 ปี	ใช้แทนค่าด้วย	3	
สูงกว่า 20 ปี	ใช้แทนค่าด้วย	4	
ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย			
1.00-2.00	ใช้แทนค่าด้วย	1	
2.01-2.00	ใช้แทนค่าด้วย	2	
3.01-4.00	ใช้แทนค่าด้วย	3	

จำนวนสมาชิกที่อยู่กันในครอบครัว

น้อยกว่า 5 คน	ใช้แทนค่าด้วย	3
5-7 คน	ใช้แทนค่าด้วย	2
มากกว่า 7 คน	ใช้แทนค่าด้วย	1

จำนวนพี่น้องของนักศึกษา

จำนวน 1 คน	ใช้แทนค่าด้วย	3
จำนวน 2-3 คน	ใช้แทนค่าด้วย	2
มากกว่า 4 คน	ใช้แทนค่าด้วย	1

อาชีพบิดา

ข้าราชการ	ใช้แทนค่าด้วย	6
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ใช้แทนค่าด้วย	5
พนักงานองค์การธุรกิจเอกชน หรือบริษัท	ใช้แทนค่าด้วย	4
ค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว	ใช้แทนค่าด้วย	3
เกษตรกร	ใช้แทนค่าด้วย	2
อื่นๆ	ใช้แทนค่าด้วย	1

อาชีพมารดา

ข้าราชการ	ใช้แทนค่าด้วย	6
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ใช้แทนค่าด้วย	5
พนักงานองค์การธุรกิจเอกชน หรือบริษัท	ใช้แทนค่าด้วย	4
ค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว	ใช้แทนค่าด้วย	3
เกษตรกร	ใช้แทนค่าด้วย	2
อื่นๆ	ใช้แทนค่าด้วย	1

สถานภาพสมรสของบิดามารดา

อยู่ด้วยกัน	ใช้แทนค่าด้วย	5
บิดาถึงแก่กรรม	ใช้แทนค่าด้วย	4
มารดาถึงแก่กรรม	ใช้แทนค่าด้วย	3
บิดาและมารดาถึงแก่กรรม	ใช้แทนค่าด้วย	1
แยกกันอยู่	ใช้แทนค่าด้วย	2

สถานที่พักอาศัยขณะที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

บ้านของบิดามารดา	ใช้แทนค่าด้วย	5
บ้านญาติ	ใช้แทนค่าด้วย	3
บ้านเพื่อน	ใช้แทนค่าด้วย	2
หอพัก	ใช้แทนค่าด้วย	4
อื่นๆ	ใช้แทนค่าด้วย	1
เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปศึกษาจากที่พักไปมหาวิทยาลัย		
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	ใช้แทนค่าด้วย	4
1-2 ชั่วโมง	ใช้แทนค่าด้วย	3
3-4 ชั่วโมง	ใช้แทนค่าด้วย	2
มากกว่า 4 ชั่วโมง	ใช้แทนค่าด้วย	1

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา ปัจจัยด้านทักษะของนักศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา แสดงในตารางที่ 19-27

ตารางที่ 4.18

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ข้อที่	ตัวแปรปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	มีนัยสำคัญทางสถิติ
1	เพศ	.1198	.05*
2	อายุ	-.0763	.14
3	ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	.4677	.00*
4	จำนวนสมาชิกที่อยู่รวมกันในครอบครัว	-.0409	.28
5	จำนวนพี่น้องของนักศึกษา	-.0453	.26
6	อาชีพบิดา	-.0659	.18
7	อาชีพมารดา	-.1951	.00*
8	สถานภาพสมรสของบิดามารดา	.0938	.10

ข้อที่	ตัวแปรปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	มีนัยสำคัญทางสถิติ
9	สถานที่พักอาศัยขณะที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	.1356	.03*
10	เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปศึกษาจากที่พักไปมหาวิทยาลัย	.1098	.06

P<.05

ตารางที่ 4.18 พบว่าตัวแปรด้านตัวของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญระดับ .05 มีจำนวน 5 ตัวด้วยกัน ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวก มี 4 ตัว คือ ข้อที่ 1 เพศ (r=.1198) ข้อ 3 ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (r=.4677) และ ข้อ 9 สถานที่พักอาศัยขณะที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (r=.1356) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางลบมี 1 ตัว คือ ข้อ 7 อาชีพมารดา (r=-.1951)

ตารางที่ 4.19

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในปัจจัยด้านตัวของนักศึกษาที่มีต่อวิชาซีพีที่เรียน

ข้อที่	ทักษะต่อวิชาซีพีที่เรียน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	มีนัยสำคัญทางสถิติ
1	วิชาที่เรียนมีความเหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของนักศึกษา	-.0329	.65
2	วิชาภาคทฤษฎีได้จัดรายวิชาให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื้องกัน	.0513	.48
3	วิชาภาคปฏิบัติที่ท่านเรียนทำให้พัฒนาทักษะเพิ่มขึ้น	.0496	.49
4	จำนวนคาบเรียนภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม	.0093	.89
5	ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติที่เรียนทำให้ท่านมีความรู้ในการประกอบอาชีพ	-.0016	.98
6	ภาคทฤษฎีและปฏิบัติทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน	.0295	.68
7	ภาคทฤษฎีและปฏิบัติที่ท่านศึกษาเหมาะกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน	.1489	.04*
8	ภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ทำให้ท่านมีความรู้เพียงพอในการศึกษาต่อระดับสูง	-.0344	.64

ข้อที่	ทัศนคติต่อวิชาซีพีที่เรียน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	มีนัยสำคัญทางสถิติ
9	วิชาซีพีครูที่ท่านศึกษาร้างให้ท่านเกิดความรู้สึกหงุดหงิดและงุนงงใจในอาชีพด้านนี้	-.0504	.49
10	วิชาซีพีที่ท่านเรียนสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	-.0577	.43
	รวม	.0173	.81

$P < .05$

ตารางที่ 4.19 พบว่าตัวแปรในปัจจุบันด้านทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาซีพีที่เรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าปัจจัยด้านทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาซีพีที่เรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยแต่ในรายข้อย่อยพบว่ามี ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 1 ข้อ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวก คือ ข้อ 7 วิชาทฤษฎีและปฏิบัติที่ท่านศึกษาเหมาะกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน ซึ่งมีค่า $r = .1489$ กล่าวคือ นักศึกษาที่เห็นว่าวิชาทฤษฎีและปฏิบัติที่ท่านศึกษาเหมาะกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ตารางที่ 4.20

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในปัจจุบันด้านตัวของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ทัศนคติต่ออาจารย์	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	มีนัยสำคัญทางสถิติ
1	อาจารย์มีความกระตือรือร้นในการสอน	.1096	.13
2	อาจารย์เข้าสอนอย่างสม่ำเสมอ	-.1514	.03*
3	ขณะที่สอนอาจารย์มีความสามารถกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียน	-.0530	.46
4	อาจารย์เลือกใช้กิจกรรมการสอนและวิธีการสอนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	-.1072	.14

ข้อที่	ทัศนต่ออาจารย์	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	มีนัยสำคัญทางสถิติ
5	อาจารย์ประจำวิชาอบหมายงานให้พอเหมาะกับเนื้อหาและระยะเวลา	.0663	.36
6	อาจารย์มีการติดตามและซักถามความก้าวหน้าในการทำงานที่มอบหมายให้	-.468	.52
7	ท่านสามารถพบอาจารย์ประจำวิชาได้ง่ายเมื่อประสบปัญหาในการเรียนวิชานั้น ๆ	-.049	.50
8	อาจารย์มีความยุติธรรมในการประเมินผลการเรียน	.0397	.60
9	อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำปรึกษาและช่วยเหลือท่านในการเรียน	-.0950	.19
10	อาจารย์วางตัวได้อย่างเหมาะสมและเป็นตัวอย่างที่ดี	-.0357	.62
	รวม	-.0739	.31

$P < .05$

ตารางที่ 4.20 พบว่าตัวแปรในปัจจัยด้านทัศนของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในภาพรวม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าปัจจัยด้านทัศนของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย แต่ในรายข้อย่อยพบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 1 ข้อ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางลบ คือ ข้อ 2 อาจารย์เข้าสอนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งมีค่า $r = .1514$ กล่าวคือ นักศึกษาที่เห็นว่า อาจารย์เข้าสอนอย่างสม่ำเสมอจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตารางที่ 4.21

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา
ที่มีต่อเพื่อนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ทัศนคติต่อเพื่อน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	มีนัยสำคัญทางสถิติ
1	ท่านสนิทกับเพื่อนที่สนใจในการเรียน	-.0630	.39
2	เพื่อนของท่านมีส่วนในการให้กำลังใจและช่วยเหลือในการเรียน	.0491	.50
3	ท่านกับเพื่อนพูดคุยในเรื่องการเรียน	-.0268	.71
4	ท่านและเพื่อนชอบชวนกันทำงานกลุ่มที่เรียน	-.0403	.58
5	ท่านแข่งขันกับเพื่อนในด้านการเรียน	-.0292	.69
6	เพื่อนของท่านมีความตั้งใจที่จะเรียนให้สำเร็จการศึกษา	-.1503	.03*
7	ท่านเข้ากับเพื่อนๆ ร่วมชั้นได้ดี	-.1303	.07
8	ในการทำงานกลุ่มท่านและเพื่อนๆ ทำงานร่วมกันได้ดี	-.1136	.12
9	ท่านมีความสุขเมื่ออยู่กับเพื่อน	.0288	.69
10	เมื่อท่านประสบปัญหาท่านมักจะขอคำปรึกษาจากเพื่อน	-.0343	.64
	รวม	-.0771	.29

$P < .05$

ตารางที่ 4.21 พบว่าตัวแปรในปัจจัยด้านทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อเพื่อนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในภาพรวม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าปัจจัยด้านทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย แต่ในรายข้อย่อยพบว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 1 ข้อ คือข้อ 6 เพื่อนของท่านมีความตั้งใจที่จะเรียนให้สำเร็จการศึกษา ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบ $r = -.1503$ กล่าวคือ นักศึกษาที่เห็นว่าเพื่อนมีความตั้งใจที่จะเรียนให้สำเร็จการศึกษานั้น จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตารางที่ 4.22

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในปัจจุบันด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว
ที่มีต่อความสัมพันธ์ในครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ความสัมพันธ์ในครอบครัว	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	มีนัยสำคัญทางสถิติ
1	ท่านมีความสนิทสนม และผูกพันกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	.0013	.98
2	บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความรักและความเข้าใจท่าน	.0389	.59
3	เมื่อท่านมีปัญหาท่านสามารถปรึกษากับบิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่านได้	.0271	.71
4	ท่านเข้ากับสมาชิกในครอบครัวได้ดี	-.0050	.94
5	สมาชิกในครอบครัวรักใคร่สามัคคีปรองดองกัน	-.0562	.44
6	ท่านได้รับการเอาใจใส่ดูแลจากครอบครัว	-.0354	.63
7	สมาชิกในครอบครัวท่านเป็นแบบอย่างที่ดีในการศึกษาให้กับท่าน	-.0767	.29
8	ครอบครัวท่านมีความภูมิใจที่ท่านได้เรียนในสาขาการศึกษาพิเศษ	.0335	.64
9	สมาชิกในครอบครัวมีส่วนสนับสนุนและให้กำลังใจเพื่อให้ท่านประสบความสำเร็จ	.0216	.76
10	สมาชิกในครอบครัวชมเชยท่านเมื่อท่านเรียนได้ดี	.0905	.21
	รวม	.0056	.93

$P < .05$

ตารางที่ 4.22 พบว่าตัวแปรในปัจจุบันด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัวของนักศึกษาที่มีต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในภาพรวม และรายข้อย่อยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัวของนักศึกษาที่มีต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

ตารางที่ 4.23

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในปัจจุบันด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว
ที่มีต่อเศรษฐกิจและการเงินกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	เศรษฐกิจและการเงิน	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r)	มีนัยสำคัญ ทางสถิติ
1	บิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่านมีความพร้อมเพียงใด ทางด้านการเงินที่จะสนับสนุนการเรียน	-.1271	.08
2	ท่านได้รับเงินค่าใช้จ่ายทางการศึกษาจากบิดามารดาหรือ ผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ	-.0220	.76
3	ค่าใช้จ่ายที่ท่านได้รับจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองเหมาะกับ สภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน	-.0027	.97
4	บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านการเงินกับท่าน ในการเรียนพิเศษเพียงใด	-.0285	.69
5	ท่านมีเงินเพียงพอสำหรับการซื้ออุปกรณ์การเรียน	.0083	.91
6	ท่านมีเงินเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษนอกเหนือจากการเรียนในชั้น เรียน เช่น การไปทัศนศึกษา	.0225	.75
7	ท่านมีเงินสำหรับใช้จ่ายในการพักผ่อนหย่อนใจ	.0400	.58
8	ท่านจำเป็นต้องขอทุนช่วยเหลือเพื่อการศึกษา	.0121	.86
9	ท่านต้องทำงานนอกเวลาเรียน เพื่อหารายได้มาจุนเจือทาง การศึกษา	-.0029	.96
10	เมื่อท่านประสบปัญหาด้านการเงินท่านขอความช่วยเหลือ จากบุคคลอื่นที่มีใช้บิดามารดา หรือผู้ปกครอง	-.055	.94
	รวม	-.0262	.72

$P < .05$

ตารางที่ 4.23 พบว่า ตัวแปรในปัจจุบันด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัวของนักศึกษาที่มี
ต่อเศรษฐกิจและการเงิน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในภาพรวม และรายข้อย่อยมีความสัมพันธ์
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าปัจจัยด้าน

ตารางที่ 4.24

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย
ที่มีต่ออาคารสถานที่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	อาคารสถานที่	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	มีนัยสำคัญทางสถิติ
1	สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยช่วยสนับสนุนการศึกษาของท่าน	-.0416	.57
2	แสงสว่างภายในห้องเรียนมีความเหมาะสม	-.0262	.71
3	อากาศและอุณหภูมิภายในห้องเรียนมีความเหมาะสม	-.0281	.70
4	ขนาดของห้องเรียนกับจำนวนผู้เรียนมีความเหมาะสม	-.0451	.53
5	ขนาดของห้องปฏิบัติการกับจำนวนผู้เรียนมีความเหมาะสม	-.0190	.79
6	โต๊ะเก้าอี้จัดได้เหมาะสมกับลักษณะของวิชาที่เรียน	-.0895	.22
7	มหาวิทยาลัยจัดอุปกรณ์การปฏิบัติงานอย่างเพียงพอและเหมาะสม	-.0496	.49
8	ห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานจัดได้เป็นระเบียบและมีความสะอาด	-.0025	.97
9	มหาวิทยาลัยจัดบรรยากาศที่สร้างแรงจูงใจในการเรียนการสอน	-.0328	.65
10	มหาวิทยาลัยจัดสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนได้เหมาะสมตรงกับเนื้อหาวิชา	-.0029	.96
	รวม	-.0480	.51

$P < .05$

ตารางที่ 4.24 พบว่า ตัวแปรในปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาที่มีต่ออาคารสถานที่ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในภาพรวม และรายข้อย่อยมีความสัมพันธ์กับ

ตารางที่ 4.25

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย
ที่มีต่อการบริการนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	การบริการนักศึกษา	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r)	มีนัยสำคัญ ทางสถิติ
1	ช่วงระยะเวลาในการให้บริการของหอสมุดมีความเหมาะสม	.0289	.69
2	หนังสือในห้องสมุดมีเนื้อหาสอดคล้องตรงกับวิชาที่ศึกษาค้นคว้า	-.0674	.35
3	อาจารย์ที่ปรึกษาช่วยให้ท่านได้ปรับตัวในด้านการเรียน	-.0433	.55
4	เมื่อท่านมีปัญหาส่วนตัวท่านสามารถปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาได้	-.0850	.24
5	ห้องพยาบาลมียาและอุปกรณ์ สำหรับบริการนักศึกษาอย่างเพียงพอและเหมาะสม	-.0788	.28
6	ห้องพยาบาลจัดอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมและสะดวกในการมารับบริการ	-.0727	.32
7	ท่านได้รับบริการเกี่ยวกับเอกสารและข้อมูลทางการศึกษาจากงานทะเบียนอย่างสม่ำเสมอ	-.0210	.77
8	เมื่อท่านมีปัญหาเรื่องผลการเรียนท่านได้รับคำชี้แจงจากงานทะเบียนให้เข้าใจ	-.01196	.10
9	มหาวิทยาลัยจัดบริการน้ำดื่มน้ำใช้ให้เพียงพอเพียง	-.0156	.83
10	ในห้องปฏิบัติการจัดสวัสดิการและความปลอดภัยอย่างเหมาะสม	-.0075	.91
	รวม	-.0805	.27

P=<.05

ตารางที่ 4.25 พบว่า ตัวแปรในปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาที่มีต่อการบริการนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในภาพรวม และรายข้อย่อยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัวของนักศึกษาในส่วนของบริการนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

ตารางที่ 4.26

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรด้านทัศนระของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย

ข้อที่	ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	มีนัยสำคัญทางสถิติ
	ด้านทัศนระของนักศึกษา	-.0577	.43
	ด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว	-.0099	.89
	ด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย	-.0719	.32

$P < .05$

ตารางที่ 4.26 พบว่า ตัวแปรในภาพรวมของด้านทัศนระของนักศึกษาด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ไม่มีตัวแปรใดที่มีค่านัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 แสดงว่าทัศนระของนักศึกษา สภาพแวดล้อมทางครอบครัว สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากตารางที่ 4.18 - 4.26 ผลสรุปค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้งหมดกับตัวแปรตาม พบว่า ปัจจัยด้านตัวนักศึกษามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 5 ตัว ในจำนวนนี้เป็นตัวแปรทางบวก 4 ตัว คือ เพศ ($r = .1198$) ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ($r = .4677$) สถานที่พักอาศัยขณะที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัย ($r = .0356$) และตัวแปรทางลบ 1 ตัว คือ อาชีพมารดา ($r = -.1951$) ตัวแปรด้านทัศนระของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมใน

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

การวิเคราะห์ในขั้นตอนนี้ เพื่อหาลำดับความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา ปัจจัยด้านทักษะของนักศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) สิ่งที่จะต้องพิจารณาอันดับแรกคือ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระอื่นๆ กับตัวแปรตามการพิจารณาถึงความสัมพันธ์ดังกล่าว นอกจากจะทำให้ทราบตัวแปรอิสระตัวใดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากน้อยเพียงใด และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยังช่วยในการคัดเลือกตัวแปรอิสระเพื่อสู่สมการถดถอยได้อีกด้วย คือ ทำให้สามารถตัดตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามต่ำออกไปเสียขั้นหนึ่ง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package for Social – PC Plus) ตัวแปรที่นำเข้ามาสมการมี 20 ตัว เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ของตัวแปรอิสระถดถอยพหุคูณ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ดังนี้

Y	หมายถึง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
x1	หมายถึง	เพศ
x2	หมายถึง	อายุ
x3	หมายถึง	ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
x4	หมายถึง	จำนวนสมาชิกที่อยู่รวมกันในครอบครัว
x5	หมายถึง	จำนวนพี่น้องของนักศึกษา
x6	หมายถึง	อาชีพบิดา
x7	หมายถึง	อาชีพมารดา
x8	หมายถึง	สถานภาพการสมรสของบิดามารดา
x9	หมายถึง	สถานที่พักอาศัยขณะที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย
x10	หมายถึง	เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปศึกษาจากที่พักไปมหาวิทยาลัย
x11	หมายถึง	ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อต่อวิชาชีฟที่เรียน
x12	หมายถึง	ทักษะของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์

x13	หมายถึง	ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อเพื่อน
x14	หมายถึง	ความสัมพันธ์ในครอบครัว
x15	หมายถึง	เศรษฐกิจการเงิน
x16	หมายถึง	อาคารสถานที่
x17	หมายถึง	การบริการนักศึกษา
x18	หมายถึง	ทักษะของนักศึกษาในภาพรวม
x19	หมายถึง	สภาพแวดล้อมทางครอบครัวในภาพรวม
x20	หมายถึง	สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยในภาพรวม

การเสนอผลการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ดังตาราง 28

ตารางที่ 4.27

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรอิสระ และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ตัวแปร	μ	σ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา Y	2.39	.48
ตัวแปรอิสระที่นำเข้าสู่สมการ จำนวน 20 ตัว		
1. เพศ (x1)	1.34	.43
2. อายุ (x2)	2.94	.43
3. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (x3)	1.95	.53
4. จำนวนสมาชิกที่อยู่รวมกันในครอบครัว (x4)	2.45	.61
5. จำนวนพี่น้องของนักศึกษา (x5)	1.96	.52
6. อาชีพบิดา (x6)	3.61	1.57
7. อาชีพมารดา (x7)	3.12	1.67
8. สถานภาพการสมรสของบิดามารดา (x8)	4.12	1.14
9. สถานที่พักอาศัยขณะที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย (x9)	4.31	.81

ตัวแปร	μ	σ
10. เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปศึกษาจากที่พักไปมหาวิทยาลัย (x10)	3.28	.65
11. ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อวิชาซีพีที่เรียน (x11)	3.93	.52
12. ทักษะของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ (x12)	3.34	.66
13. ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อเพื่อน (x13)	3.82	.54
14. ความสัมพันธ์ในครอบครัว (x14)	3.95	.77
15. เศรษฐกิจการเงิน (x15)	3.33	.62
16. อาคารสถานที่ (x16)	3.24	.64
17. การบริการนักศึกษา (x17)	3.10	.68
18. ทักษะของนักศึกษาในภาพรวม (x18)	3.70	.47
19. สภาพแวดล้อมทางครอบครัวในภาพรวม (x19)	3.64	.59
20. สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยในภาพรวม (x20)	3.17	.59

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรต่างๆ ที่จะจำเข้าสู่สมการเพื่อการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) เป็นตัวแปรตาม และมีตัวแปรอิสระจำนวน 20 ตัว คือ (x1-x20)

ตารางที่ 4.28

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรอิสระและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามแต่ละตัว

	Y	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19	X20
Y	.1000	0.119*	0.0760	.067	-0.040	-0.045	-0.065*	-0.195*	0.083	0.135*	0.109	0.017	-0.073	-0.077	0.005	-0.026	-0.048	0.080	-0.057	-0.009	-0.071
X1		.1000	0.097	0.109	0.044	-0.012	0.202*	0.032	-0.053	0.053	-0.050	.018*	-0.083	-0.027	-0.102	0.006	-0.197*	-0.188	-0.115	-0.064	-0.197
X2			.1000	0.024	-0.025	0.088	0.156*	0.013	0.197*	-0.055	0.064	-0.018	-0.059	0.080	0.033	0.035	0.010	0.008	-0.004	0.040	0.010
X3				.1000	-0.010	-0.075	0.024	0.117	0.006	0.040	0.009	0.116	-0.004	0.008	0.023	-0.022	-0.16	-0.052	0.044	0.003	-0.038
X4					.1000	-0.080	-0.091	0.073	-0.034	0.119	-0.069	-0.055	-0.051	-0.087	-0.004	-0.010	-0.096	0.031	-0.077	0.003	-0.034
X5						.1000	0.073	0.026	-0.034	-0.115	-0.055	0.048	-0.033	0.186*	-0.032	0.006	0.094	0.067	0.103	-0.017	0.089
X6							.1000	0.197*	0.122	0.030	0.100	-0.125	-0.105	-0.024	0.177*	0.047	-0.112	-0.150	-0.140	-0.091	-0.146*
X7								.1000	-0.025	0.115	-0.066	-0.074	-0.106	0.030	-0.073	0.031	-0.118	-0.046	-0.066	-0.012	-0.089
X8									.1000	0.163*	0.072	0.009	-0.075	0.086	0.196*	0.168*	-0.011	0.056	0.000	0.215*	0.026
X9										.1000	-0.124	-0.022	-0.046	-0.023	0.133	0.100	-0.051	-0.039	-0.038	0.139	-0.050
X10											.1000	0.015	0.026	0.016	0.056	0.010	0.010	-0.044	0.03	0.039	0.030
X11												.1000	0.535*	0.297*	0.254*	0.402*	0.402*	0.364*	0.809*	0.326*	0.424*
X12													.1000	0.499*	0.449*	0.665*	0.665*	0.855*	0.437*	0.733*	
X13														.1000	0.315*	0.346*	0.379*	0.352*	0.799*	0.85*	0.404*
X14															.1000	0.449*	0.272*	0.322*	0.374*	0.885*	0.303*
X15																.1000	0.425*	0.466*	0.435*	0.815*	0.494*
X16																	.1000	0.626*	0.603*	0.398*	0.884*
X17																		.1000	0.576*	0.452*	0.909*
X18																			.1000	0.470*	0.653*
X19																				.1000	0.473*
X20																					.1000

ตารางที่ 4.28 พบว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามด้านตัวของนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Y) มี 4 ตัว เป็นค่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวก 3 ตัว คือ x1 เพศ ($r = .1198$) x3 ค่าเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ($r = .4677$) x9 สถานที่พักอาศัยขณะที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย ($r = .1356$) ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบมี 1 ตัว คือ x7 อาชีพมารดา ($r = -.1951$) ส่วนตัวแปรอิสระอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 4.29

แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามด้วยวิธีเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเกณฑ์

ตัวแปรอิสระที่อยู่ในสมการ	R	R ²	R ² ที่เพิ่ม	สัมประสิทธิ์การถดถอย		T	Sig T
				b	Beta		
ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	0.468	0.219	0.219	0.402	0.445	7.510	.000
อาชีพมารดา	0.588	0.346	0.028	-0.050	-0.173	-2.920	.004
เพศ	0.603	0.364	0.018	0.163	0.134	2.259	.025

Constant = 1.263

F=26.038

P=<.05

ตารางที่ 4.29 พบว่าตัวแปรอิสระจำนวน 21 ตัวแปร ได้รับการคัดเลือกเป็นตัวพยากรณ์ที่ดี และมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 3 ตัวแปรได้แก่

ตัวแปรที่ 1 ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (X1) สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญร้อยละ 21.9 (R²) ทิศทางความสัมพันธ์เป็นไปในลักษณะเชิงบวก ($b = 0.402$) กล่าวคือ นักศึกษามีผลการเรียนระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสูงมีแนวโน้มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายน้อย

ตัวแปรที่ 2 อาชีพมารดา (x7) เป็นตัวแปรที่เข้าสมการในลำดับที่ 2 สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้ร้อยละ 34.6 (R²) หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 (R² เพิ่ม) ทิศทาง

ตัวแปรที่ 3 เพศ (x1) เป็นตัวแปรที่เข้าสมการในลำดับที่ 3 สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้ร้อยละ 34.6 (R^2) หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 (R^2 เพิ่ม) ทิศทางความสัมพันธ์เป็นไปในทางเชิงบวก ($b = -0.163$) กล่าวคือ นักเรียนชายมีแนวโน้มว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนหญิง

ตารางที่ 4.30

แสดงสรุปลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ตัวแปรอิสระที่มีผลในทางบวก	ตัวแปรอิสระที่มีผลในทางลบ
1. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	1. อาชีพมารดา
2. เพศ	

ตารางที่ 4.30 ตัวแปรอิสระในทางบวกมี 2 ตัว คือ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และเพศ ตัวแปรอิสระที่มีผลในทางลบคือ อาชีพมารดา

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สรุปสาระสำคัญที่ผู้วิจัยได้วิจัยทั้งหมด ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ สมมุติฐาน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้สนกการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล
2. สรุปผลการวิจัย
3. การอภิปรายผลการวิจัย
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ปัจจัยด้านเจตคติของนักศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

สมมุติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
2. ปัจจัยด้านทัศนคติของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
4. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยในครั้งนี้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาฝึกการระดับปริญญาตรีของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ชั้นปีที่ 2 และปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 50 คน ผู้วิจัยกำหนดการใช้กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มประชากรทั้งหมด 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษาปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา ปัจจัยด้านทัศนคติของนักศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีอยู่ 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบและเติมคำ จำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) โดยมีแบบสอบถามปัจจัยด้านต่างๆ 3 ด้าน ดังนี้

1. ปัจจัยด้านเจตคติของนักศึกษา จำนวน 30 ข้อ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 เจตคติต่อสาขาวิชาที่ศึกษา	10 ข้อ
1.2 เจตคติต่ออาจารย์	10 ข้อ
1.3 เจตคติต่อเพื่อน	10 ข้อ

2. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน จำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็นดังนี้

2.1 ความสัมพันธ์ในครอบครัว	10 ข้อ
2.2 เศรษฐกิจและการเงิน	10 ข้อ

3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสถานศึกษา จำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็นดังนี้

3.1 อาคารสถานที่	10 ข้อ

3.2 การบริการนักศึกษา 10 ข้อ

หลังจากให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและให้คำแนะนำแล้ว ผู้วิจัยได้รวบรวมคำแนะนำแล้ว ผู้วิจัยได้รวบรวมคำแนะนำต่าง ๆ ไปพิจารณาเพื่อปรับปรุงและแก้ไขก่อนนำแบบสอบถามไปทดลองใช้เพื่อหาความเชื่อมั่น

2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) เพื่อหาความเชื่อมั่นตามวิธีการของ Cronbach ผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 93.41

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกให้กับนักศึกษาด้วยตนเอง แล้วรอรับแบบสอบถามกลับ
2. ผลการรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 ฉบับ ผู้วิจัยได้รับคืน จำนวน 50 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 47 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94
3. คະแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 และ 3 แต่ละคนผู้วิจัยได้ติดต่อกับงานทะเบียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เพื่อขอข้อมูลคะแนนเฉลี่ยสะสมที่แสดงในระเบียนแสดงผลการเรียน และตรวจสอบกับรหัสประจำตัวของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์หาค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. นำข้อมูลอันเป็นข้อมูลปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ และนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย
2. นำข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านทักษะของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน สภาพแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนปริมาณค่ามาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยายเพื่อ

เกณฑ์การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (μ) ใช้เกณฑ์

ค่าเฉลี่ย	4.50 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วย มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 - 4.49	หมายถึง	เห็นด้วย มาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายถึง	เห็นด้วย ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายถึง	เห็นด้วย น้อย
ค่าเฉลี่ย	4.00 - 1.49	หมายถึง	เห็นด้วย มากที่สุด

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านตัวของนักศึกษา ด้านทัศนคติของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน ด้านสภาพแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย แต่ละตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Product moment Correlation Coefficient)

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ และลำดับความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างด้านตัวของนักศึกษา ด้านทัศนคติของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน ด้านสภาพแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย

2. สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา ด้านทัศนคติของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย

ด้านตัวของนักศึกษา นักศึกษาพิการระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ชั้นปีที่ 2 และปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 เป็นนักศึกษาชายมากกว่านักศึกษาหญิง แยกเป็นนักศึกษาชายร้อยละ 66 นักศึกษาหญิงร้อยละ 34 มีอายุระหว่าง 18-20 ปี มากที่สุด ร้อยละ 80.85 รองลงมา อายุ 15-17 ร้อยละ 12.76 ส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่าง 2.01 - 3.00 ร้อยละ 72.34 รองลงมา ระหว่าง 1.00-2.00 ร้อยละ 17.02 สภาวะทางด้านครอบครัวส่วนใหญ่มีสมาชิกอยู่ร่วมกันในครอบครัวมากที่สุด น้อยกว่า 5

ด้านทักษะของนักศึกษา ในส่วนทักษะต่อวิชาชีพที่เรียน นักศึกษามีความเห็นด้วยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมากเช่นกัน ข้อที่อยู่ในลำดับแรกก็คือ วิชาชีพครูสร้างให้เกิดความศรัทธาและภูมิใจในอาชีพด้านนี้ และลำดับสุดท้าย คือ วิชาภาคทฤษฎีได้จัดรายวิชาให้มีความสัมพันธ์ต่อกัน ในส่วนทักษะต่ออาจารย์ นักศึกษามีความเห็นด้วย โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีข้อที่อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 9 ข้อ ข้อที่อยู่ในระดับแรกคือ อาจารย์เลือกใช้กิจกรรมการสอนและวิธีการสอนเหมาะสมกับระดับผู้เรียน และข้อที่อยู่ในลำดับสุดท้ายคือ นักศึกษาสามารถพบอาจารย์ประจำวิชาได้ง่ายเมื่อประสบปัญหา ในส่วนทักษะต่อเพื่อน นักศึกษามีความเห็นด้วยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีข้อที่อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 9 ข้อ ข้อที่อยู่ในลำดับแรกคือ นักศึกษามีความสุขเมื่ออยู่กับเพื่อน และข้อที่อยู่ในระดับสุดท้ายคือ นักศึกษาแข่งขันกับเพื่อนในเรื่องการเรียน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว ในส่วนความสัมพันธ์ในครอบครัว นักศึกษามีความเห็นด้วยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมากเช่นกัน ข้อที่อยู่ในระดับแรกคือ นักศึกษามีความสนิทสนมและผูกพันกับบิดาหรือมารดาหรือผู้ปกครอง และสมาชิกในครอบครัวชมเชยนักศึกษาเมื่อนักศึกษาเรียนได้ดี อยู่ในลำดับสุดท้าย ในส่วนเศรษฐกิจและการเงิน นักศึกษามีความเห็นด้วยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีข้อที่อยู่ในระดับมาก 6 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ ข้อที่อยู่ในระดับแรก คือ นักศึกษาได้รับ

ด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ในส่วนอาคารสถานที่ นักศึกษามีความเห็นด้วยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีข้อที่อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 8 ข้อ ข้อที่อยู่ในลำดับแรกคือ สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยสนับสนุนการศึกษาของนักศึกษา และห้องเรียนห้องปฏิบัติการ จัดได้เป็นระเบียบและมีความสะอาดอยู่ในลำดับสุดท้าย ในส่วนการบริการของนักศึกษา นักศึกษามีความเห็นด้วยส่วนรวมระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 9 ข้อ ข้อที่อยู่ในระดับแรกคือ หนังสือในห้องสมุดมีเนื้อหาสอดคล้องตรงกับวิชาที่ศึกษาค้นคว้า และข้อที่อยู่ในลำดับสุดท้ายคือ มหาวิทยาลัยจัดบริการน้ำดื่มน้ำใช้เพียงพอ

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในปัจจุบันด้านตัวของนักศึกษา ด้านทัศนคติของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน และสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา พบว่า ตัวแปรในปัจจุบันด้านตัวของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่ว่า ปัจจัยด้านตัวของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มีตัวแปรที่ความสัมพันธ์ในทางบวก 3 ตัว คือ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ($r = .4677$) สถานที่พักอาศัยขณะที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัย ($r = .1356$) และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบ คือ อาชีพมารดา ($r = .1951$)

2.2 ปัจจัยด้านทัศนคติของนักศึกษาด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว และสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย

ตัวแปรปัจจัยด้านทัศนคติของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยส่วนรวม และรวมทั้งในส่วนทัศนคติต่อวิชาชีพที่เรียน ทัศนคติต่ออาจารย์ ทัศนคติต่อเพื่อน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่ว่าปัจจัยด้านทัศนคติของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา แต่ส่วนรายข้อย่อยแล้วพบว่า มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 จำนวน 3 ตัว เป็นตัวแปรทางบวก 2 ตัว คือ ด้านทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาชีพที่เรียน 1 ตัว ในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่เหมาะสมกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน ($r = .14189$) ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบ 2 ตัว คือ ทัศนคติของ

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว โดยส่วนรวมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในส่วนความสัมพันธ์ในครอบครัว และในส่วนตัวเศรษฐกิจ และการเงินไม่ว่าจะเป็นส่วนรวมหรือรายช้อย่อย ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่ว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย โดยส่วนรวมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในส่วนอาคารสถานที่ และในส่วนตัวบริการนักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นส่วนรวมหรือรายช้อย่อย ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเช่นเดียวกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

3. การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา ด้านทักษะของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณพบว่า ตัวแปรที่ถูกคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอยตามกระบวนการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ มีจำนวน 3 ตัว ได้แก่ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อาชีพมารดา และเพศ ตัวแปร 3 ตัวนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ได้ถึงร้อยละ 36.4% และตัวแปรที่มีความสำคัญในลำดับสูงสุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (Beta = 0.0445) รองลงมา คืออาชีพมารดา (Beta = -0.173) และเพศ (Beta = 0.134)

3. การอภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญของการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม

การอภิปรายผลจากข้อมูลด้านตัวของนักศึกษา พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่า เพศหญิง นักศึกษาชายร้อยละ 66 และนักเรียนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง มีอายุระหว่าง 18-20 ปี ซึ่งอยู่ในภาวะปกติของการศึกษาในระดับนี้ คะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2. ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ด้านทักษะของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน และด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา ด้านทักษะของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏว่าสัมพันธ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีทั้งในทางบวก และทางลบ โดยมีตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์ทางการเรียน ดังนี้

ด้านตัวของนักศึกษามี 5 ตัว คือ เพศ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สถานที่พักอาศัยขณะที่ศึกษา ทางด้านทักษะของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ทั้งในภาพรวมและแต่ละหัวข้อย่อยไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ในรายข้อย่อยของด้านทักษะของนักศึกษา พบว่า มี 3 ข้อที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ

1. ภาควิชาและปฏิบัติที่ได้ศึกษาเหมาะกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน โดยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในทางบวก กล่าวคือ นักศึกษาที่มีความเห็นว่าวิชาภาควิชาและปฏิบัติที่ได้ศึกษาเหมาะกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อาจเป็นเพราะจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ มีฝีมือ มีความชำนาญและประสบการณ์ สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ด้วยความมั่นใจ ในการประเมินผลนั้นเน้นในทางปฏิบัติ และนำความรู้ไปใช้

2. อาจารย์เข้าสอนอย่างสม่ำเสมอ เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญอีกตัวแปรหนึ่ง จากผลการวิเคราะห์พบว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลบ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยนั้น วิทยาลัยได้กำหนดอัตราส่วนภาคคะแนนระหว่างภาคและปลายภาคในอัตราส่วน 70 : 30 และใน 70 คะแนน มีคะแนนจิตพิสัย 10 คะแนน ส่วน 60 คะแนน

3. เพื่อนมีความตั้งใจที่จะเรียนให้สำเร็จการศึกษา ซึ่งมีความสำคัญทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่เป็นเช่นนี้ สาเหตุหนึ่งอาจมาจากการที่นักศึกษาที่มีความบกพร่อง จะต้องมีความสนใจ ความถนัด และความสามารถ นักศึกษาบางคนเลือกที่จะเรียนตามเพื่อน ซึ่งความบกพร่องอาจต่างกัน ทำให้ความสามารถต่างกันไปด้วย ทำให้ผู้เรียนต้องใช้ความพยายาม และความทุ่มเทในการฝึกปฏิบัติมากกว่าคนที่มีความถนัด และนี่เองที่เป็นอุปสรรคอย่างมากในการเรียน

4. ตัวแปรที่พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้นำตัวแปรด้านตัวของนักศึกษา จำนวน 10 ตัว และด้านทัศนคติของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ทั้งหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อย จำนวน 10 ตัว รวม 20 ตัว ไปวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ เพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรที่พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามี 3 ตัว ซึ่งเรียนตามลำดับความสำคัญ โดยดูที่ค่า Beta ได้ดังนี้

ตารางที่ 5.1

แสดงการจัดลำดับความสำคัญของตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ลำดับที่	ตัวแปร	Beta
1	ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	0.445
2	อาชีพมารดา	-0.173
3	เพศ	0.134

จากตารางที่ 5.1 ตัวแปรทั้ง 4 ตัว เป็นตัวแปรสำคัญที่เป็นตัวพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ประมาณร้อยละ 36.40 ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจเนื่องมาจากความพยายามและวิธีการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นยังอาจขึ้นอยู่กับโอกาสและสิ่งแวดล้อมอื่นๆ สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากผลการวิจัยพบว่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณสูงสุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีลักษณะความสัมพันธ์ในทางบวก แสดงว่านักศึกษาที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสูง มีแนวโน้มที่จะได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูงด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพื้นฐานความรู้เดิมหรือประสบการณ์ทางการศึกษาเบื้องต้นของนักศึกษา จะเป็นความรู้เบื้องต้นที่จะนำไปใช้ในระดับสูงต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบทฤษฎีการเรียนรู้ของ Benjamin S Bloom (1976, หน้า 10-15) ที่กล่าวว่าพื้นฐานความรู้เดิมของนักศึกษามีความหมายถึง คุณลักษณะด้านความรู้ ความคิด และความสามารถทั้งหลายของผู้เรียนที่มีมาก่อน จะเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการเรียนรู้ การมีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่ในระดับดี โอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษาย่อมมีได้มาก ผลการเรียนรู้หรือระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมเดิมเป็นตัวแปรที่สำคัญที่จะสามารถชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นพื้นฐานความรู้เดิมของนักศึกษาจึงเป็นตัวแปรหนึ่งที่สามารถบอกถึงระดับความรู้ของนักศึกษาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาให้แตกต่างกัน

2. อาชีพมารดา จากผลการวิจัยพบว่าอาชีพมารดามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านลบ การประกอบอาชีพที่แตกต่างกันของบุคคลก่อให้เกิดความแตกต่างกันในหลายๆด้าน เช่น ด้านรายได้ สภาพแวดล้อมทางครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู ความคิด ความเชื่อ การดำรงชีวิต และอื่นๆ ทำให้อาชีพมีอิทธิพลในสิ่งต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับ ธนาสาร จอมพุดชา (2553, หน้า 13) ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา กับบุตร เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการศึกษา เนื่องจาก 1) บิดามารดาเป็นตัวกระตุ้น และเป็นแรงผลักดันให้บุตรในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ บิดามารดาเป็นเสมือนสิ่งควบคุมบุตรให้ไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ 2) พฤติกรรมที่กระทำหรือความคาดหวังของบิดามารดา จะเป็นแบบเชิงการกระทำสำหรับบุตร 3) บิดามารดาเป็นหลักที่บุตรใช้อ้างอิง และประเมินคุณค่าผลสัมฤทธิ์ทางการกระทำ ดังนั้น ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบิดามารดากับบุตร จึงเป็นตัวสร้างผลสัมฤทธิ์ให้กับบุตร

3. เพศ จากผลการวิจัยพบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวก ซึ่งกล่าวได้ว่าทั้ง 2 เพศ มีความใคร่รู้ ใคร่เรียนเรื่องต่างๆ ไป และอื่นๆ แตกต่างกันในขณะที่เพศชายสนใจเรื่องต่างๆ ไป แต่เพศหญิงมีความใคร่รู้ แต่เพศหญิงมักจะจำกัดความสนใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ในส่วนการเรียนนักศึกษาชายมักจะมีผลการเรียนดีกว่าเพศหญิงในวิชาคำนวณ ส่วนเพศหญิงจะมีผลการเรียนดีกว่าเพศชายในด้านวิชาภาษา ซึ่งสอดคล้องกับ Linver, MR,

จากผลการวิจัยครั้งนี้ จึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปร 3 ตัว ดังนี้ คือ ความสัมพันธ์กับระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อาชีพของมารดา และเพศตามลำดับ

4. ข้อเสนอแนะ

จากผลของการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่บกพร่อง เพื่อให้ผู้บริหาร ตลอดจน อาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ได้พิจารณาถึงตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความบกพร่อง ในการเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน และส่งเสริมให้นักศึกษาได้ประสบความสำเร็จในการศึกษาตามจุดมุ่งหวัง ข้อมูลเหล่านี้ อาจเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยในการจัดการศึกษาเพื่อให้มีประสิทธิภาพขึ้น

1. จากผลการวิจัยครั้งนี้ผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ ตลอดจนอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องควรได้นำข้อมูลนี้ไปใช้เพื่อวางแผน และนโยบายในการพัฒนามหาวิทยาลัย ส่งเสริมการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาที่บกพร่อง

2. การนำผลการวิจัยไปใช้ จากการศึกษาครั้งนี้ถ้าค่าพยากรณ์ใดมีความสัมพันธ์ทางลบสามารถเอาไปใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมทางการเรียน ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก็ควรได้นำมาปรับปรุงแก้ไข และศึกษาให้ลึกซึ้งต่อไป

3. นโยบายการรับนักศึกษาเข้าศึกษา นอกจากจะใช้วิธีสอบคัดเลือก และสอบสัมภาษณ์แล้ว มหาวิทยาลัยควรพิจารณาคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพราะจากผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ

4. เพศมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา จะเห็นได้ว่า เพศชายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่าเพศหญิง อาจารย์ควรจัดกิจกรรมการเรียนให้กับนักศึกษาและส่งเสริมให้นักศึกษาหญิงมีกิจกรรมความคิดสร้างสรรค์ การกล้าแสดงออก เพื่อส่งเสริมให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

5. อาชีพของมารดา มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรประสานงานกับผู้ปกครองของนักศึกษาเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของนักศึกษาที่เรียนอ่อน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

ควรมีการศึกษาตัวแปรในปัจจัยอื่นที่นอกเหนือไปจากตัวแปร ในปัจจัยด้านตัวของนักศึกษา ปัจจัยด้านทักษะของนักศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในครอบครัว และปัจจัยสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย อาทิเช่น ศึกษาตัวแปรในปัจจัยด้านความถนัด ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ปัจจัยด้านความพิการโดยแยกประเภท ฯลฯ ซึ่งตัวแปรเหล่านี้จะมีผลต่อการอธิบายความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ดี

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551. ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย: กรุงเทพฯ.
- กิตติพร วัฒนพานิช. (2545). ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ ประชากร และวิธีการศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาทางด้านคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. ครุศาสตร์อุตสาหกรรม (คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- งบประมาณ, สำนัก. สำนักนายกรัฐมนตรี (2544). งบประมาณโดยสังเขป ประจำปีงบประมาณ 2544. กรุงเทพฯ: บริษัท พี.เอ. ลีฟวิ่ง จำกัด.
- จุฑามาศ มุกดา. (2553). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาวิทยาศาสตร์ 8 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ฉวีวรรณ หลิมวัฒนา. (2532). การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างองค์ประกอบด้านภูมิหลังด้านสภาพแวดล้อมทางบ้านและด้านการเรียนการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉัตรปวีณ์ จรัสรวาวัฒน์. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ: กรุงเทพฯ.
- ไชยยา วิเชียนล้ำ. (2553). พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้วยระบบสนทนากลุ่ม (Web board) วิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนระยองวิทยาคาร. แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โรงเรียนระยองวิทยาคาร.

- ดวงกมล มาลารัตน์. (2534). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายเรืออากาศ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเนตร คงปรีพันธ์. (2541). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการจำเนื้อหาที่เป็นกระบวนการของนักเรียนที่บกพร่องทางการได้ยินที่เรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีกลยุทธ์การนำเสนอภาพเคลื่อนไหวต่างกัน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถาวร เล็งเอียด. (2550). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทัศนีย์ ชชาติไทย. (2539). การประยุกต์ทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบเพื่อศึกษาคุณภาพและประสิทธิภาพ ของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่มีความยากและความยาวต่างกัน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์. (2543). การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์การบริหารนโยบายสวัสดิการสังคม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธนสาร จอมพุดรา. (2553). ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ในสถานศึกษา สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- เนตรนภา อนุประเสริฐ. (2545). การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการใช้เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกของนักศึกษาพิการทางการเห็นในสถาบันระดับอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (งานบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บรรยง อากกล้า. (2543). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการประหยัดและการตรงต่อเวลา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนด้วยหนังสือการ์ตูนสี และการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- เบญจรินทร์ สันตติวงศ์ไชย และ เอมิกา ศุขโต. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. โครงการพิเศษปริญญาเภสัชศาสตร์บัณฑิต คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.*
- ประยูร ศรีสังข์ชนกุล. (2529). *ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาสารคดีศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ปัญญา ชูช่วย. (2551). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วิทยานิพนธ์การจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.*
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). *การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.*
- พระอธิการอุดม อุตตโม (เศรษฐา) (2553). *ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา: ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนบ้านตาดทอง เทศบาลตำบลตาดทอง อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร. วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย.*
- พิมพ์พรรณ วรชุตินธร. (2545). *เอกสารคำสอนรายวิชาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.*
- พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ และสุวิชชา ประสิทธิ์ธัญกิจ. (2550). *ES 203 การศึกษาพิเศษ. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง: กรุงเทพฯ.*
- พิรุฬห์ พรหมเวฬุพัฒน์. (2544). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยอาชีวศึกษาและวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. ครุศาสตร์อุตสาหกรรม (คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.*
- ภพ เลาน์ไพบูลย์. (2542). *แนวการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.*
- มาณี เกียรติกุลวัฒนา. (2541). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรศิลปศึกษาชั้นกลาง วิทยาลัยช่างศิลป์. ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.*

- เยาวเรศ จันทะแสน. (2545). *ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาวิชาการวัดผลทางการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศุภลักษณ์ กระจ่าง. (2539). *การศึกษาสภาพแวดล้อมของโรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์ตามทัศนะของครูและนักศึกษา*. ปริญญาครุศาสตร์ อุดสาหกรรมบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สรายุทธ มาลา. (2545). *ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ธุรกิจที่เรียนอยู่ในวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 4 ภาคใต้*. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัย ครุศาสตร์อุตสาหกรรม (คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สิริมา หมอนไหม. (2543). *การศึกษาพิเศษ: องค์ความรู้ และกระบวนการทัศน์*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- สิริลักษณ์ กลิ่นขจร. (2551). *ปัจจัยในการเลือกเรียนหลักสูตรการศึกษาพิเศษในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุมาลี รามัญ. (2553). *งานวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์*. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: กรุงเทพฯ.
- หลักสูตรการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. (2551). *รายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษายกในประจำปีการศึกษา 2551*. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- อัมรินทร์ พันธุ์ไธ. (2553). *ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ โดยครอบครัวตามโครงสร้างซีท ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดลำพูน*. สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมกุฏราชวิทยาลัย.
- อัญคนางค์ ภิญญา. (2539). *การศึกษาองค์ประกอบการเรียนการสอนวิชาซีพระยะสั้น ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้เรียนวิทยาลัยสารพัดช่าง*. ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- อารีย์ วชิรวารการ. (2542). *การวัดและการประเมินผลการเรียน*. สถาบันราชภัฏธนบุรี: กรุงเทพฯ.

อุทุมพร เครือบคนโท. (2540). *องค์ประกอบบางประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครราชสีมา.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*

ภาษาอังกฤษ

Benjamin S. Bloom. (1976). *Human Characteristics and School Learning*. New York: McGraw-Hill Book Company.

Herzberg, Fredervich. (1959). *The Motivation to work*. New york: John Willey and Sons.

Linver, MR, Davis-Kean, P., & Eccles, JE (2004, March). *The Slippery Slope: Predicting Trajectories of Males' and Females' Mathematics Grades, Interest, and Self-Concept in Jr. High and High School*. Presented at the biennial meetings of the Society for Research on Adolescence, Baltimore, MD

Yamane, Taro. (1967), *Statistics: An Introductory Analysis*. New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ โทร. ๕๕๐๔

ที่ คคศ.๙๖๖ / ๒๕๔๙

วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๙

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน

ด้วย ข้าพเจ้านายฉัตรชัย บุษบงค์ อาจารย์อัตราจ้าง คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้ดำเนินการทำวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพิการ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต” ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือวิจัยได้

จึงเรียนมาเพื่อเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม ของงานวิจัยเรื่องดังกล่าว
รายละเอียดแบบสอบถามดั่งแนบ

(นายฉัตรชัย บุษบงค์)

ผู้วิจัย

ภาคผนวก ข

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

ผศ.เกษียร วงศ์ก่อม

ผศ.สุดคณิง สุนทรวรรณ

อาจารย์กมลวรรณ อินอร่าม

อาจารย์กัลยา ชนะภัย

อาจารย์วรรณวิมล เณรทรัพย์

นายสมยศ พรไกวัด

ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม
ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ผู้วิจัยขอความร่วมมือให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกตอนทุกข้อ เพราะข้อคำถามทุกข้อมีความสัมพันธ์กัน และมีความสำคัญยิ่งในการวิเคราะห์ มีคุณค่าต่อการวิจัย คำตอบของนักศึกษาจะมีประโยชน์ในเชิงวิชาการที่จะพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ด้าน ดังนี้

- ก. ปัจจัยด้านทัศนคติของนักศึกษา
- ข. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว
- ค. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1

แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความลงในช่องว่าง หรือกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความหรือช่องว่างที่ตรงกับสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวของนักศึกษา

1. รหัสนักศึกษาหลักสูตร.....คณะ.....
2. เพศ () ชาย () หญิง
3. อายุ () น้อยกว่า 18 () 18-20 ปี () 20 ปีขึ้นไป
4. คะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย () 1.00 – 2.00 () 2.01 – 3.00 () 3.01 – 4.00
5. จำนวนสมาชิกที่อยู่รวมกันในครอบครัว () น้อยกว่า 5 คน () 5 - 7 คน () มากกว่า 7 คน
6. นักศึกษามีพี่น้องกี่คน (รวมตัวท่านด้วย) () 1 คน () 2 – 3 คน () มากกว่า 4 คน
7. อาชีพบิดา () ข้าราชการ () พนักงานรัฐวิสาหกิจ () พนักงานองค์การธุรกิจเอกชนหรือบริษัท
() ค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว () เกษตร () อื่น ๆ โปรดระบุ.....
8. อาชีพมารดา () ข้าราชการ () พนักงานรัฐวิสาหกิจ () พนักงานองค์การธุรกิจเอกชนหรือบริษัท
() ค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว () เกษตร () อื่น ๆ โปรดระบุ.....
9. สถานภาพการสมรสของบิดามารดา (สัมพันธ์ภาพระหว่างบิดามารดา)
() อยู่ด้วยกัน () บิดาถึงแก่กรรม () มารดาถึงแก่กรรม () บิดามารดาถึงแก่กรรม () แยกกันอยู่
10. สถานที่พักอาศัยขณะที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต () บ้านของบิดามารดา () บ้านญาติ
() บ้านเพื่อน () หอพัก () อื่น ๆ โปรดระบุ.....
11. เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปศึกษาจากที่พักไปมหาวิทยาลัย () น้อยกว่า 1 ชั่วโมง () 1 - 2 ชั่วโมง
() 3 - 4 ชั่วโมง () มากกว่า 4 ชั่วโมง

ตอนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความในแบบสอบถาม แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย หรือน้อยที่สุด ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ก. ทักษะของนักศึกษา					
ทักษะต่อวิชาซีพีที่เรียน					
1. วิชาที่เรียนมีความเหมาะสมกับระดับการเรียนของนักศึกษา					
2. วิชาภาคทฤษฎีได้จัดรายวิชาให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน					
3. วิชาภาคปฏิบัติที่ท่านเรียนทำให้พัฒนาทักษะเพิ่มขึ้น					
4. จำนวนคาบเรียนภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม					
5. ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติที่เรียนทำให้ท่านมีความรู้ในการประกอบอาชีพ					
6. ภาคทฤษฎีและปฏิบัติทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน					
7. ภาคทฤษฎีและปฏิบัติที่ท่านศึกษาเหมาะกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน					
8. ภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ทำให้ท่านมีความรู้เพียงพอในการศึกษาต่อระดับสูง					
9. วิชาชีพครูที่ท่านศึกษาร่างให้ท่านเกิดความศรัทธาและภูมิใจในอาชีพด้านนี้					
10. วิชาชีพที่ท่านเรียนสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้					
ทักษะต่ออาจารย์					
11. อาจารย์มีความกระตือรือร้นในการสอน					
12. อาจารย์เข้าสอนอย่างสม่ำเสมอ					
13. ขณะที่สอนอาจารย์มีความสามารถกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียน					
14. อาจารย์เลือกใช้กิจกรรมการสอนและวิธีการสอนเหมาะกับระดับของผู้เรียน					
15. อาจารย์ประจำวิชามอบหมายงานให้พอเหมาะกับเนื้อหาและระยะเวลา					
16. อาจารย์มีการติดตามและซักถามความก้าวหน้าในการทำงานที่มอบหมายให้					
17. ท่านสามารถพบอาจารย์ประจำวิชาได้ง่ายเมื่อประสบปัญหาในการเรียนวิชานั้น ๆ					
18. อาจารย์มีความยุติธรรมในการประเมินผลการเรียน					
19. อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำปรึกษาและช่วยเหลือท่านในการเรียน					
20. อาจารย์วางตัวได้อย่างเหมาะสมและเป็นตัวอย่างที่ดี					
ทักษะต่อเพื่อน					
21. ท่านสนิทกับเพื่อนที่สนใจในการเรียน					
22. เพื่อนของท่านมีส่วนในการให้กำลังใจและช่วยเหลือในการเรียน					
23. ท่านกับเพื่อนพูดคุยในเรื่องการเรียน					
24. ท่านและเพื่อนชอบชวนกันทำงานกลุ่มที่เรียน					
25. ท่านแข่งขันกับเพื่อนในด้านการเรียน					
26. เพื่อนของท่านมีความตั้งใจที่จะเรียนให้สำเร็จการศึกษา					
27. ท่านเข้ากับเพื่อนๆ ร่วมชั้นได้ดี					

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
28. ในการทำงานกลุ่มท่านและเพื่อนๆ ทำงานร่วมกันได้ดี					
29. ท่านมีความสุขเมื่ออยู่กับเพื่อน					
30. เมื่อท่านประสบปัญหาท่านมักจะขอคำปรึกษาจากเพื่อน					
ข. สภาพแวดล้อมทางครอบครัว					
ความสัมพันธ์ในครอบครัว					
31. ท่านมีความสนิทสนม และผูกพันกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง					
32. บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความรักและความเข้าใจท่าน					
33. เมื่อท่านมีปัญหาท่านสามารถปรึกษากับบิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่านได้					
34. ท่านเข้ากับสมาชิกในครอบครัวได้ดี					
35. สมาชิกในครอบครัวรักใคร่สามัคคีปรองดองกัน					
36. ท่านได้รับการเอาใจใส่ดูแลจากครอบครัว					
37. สมาชิกในครอบครัวท่านเป็นแบบอย่างที่ดีในการศึกษาให้กับท่าน					
38. ครอบครัวท่านมีความภูมิใจที่ท่านได้เรียนในสาขาการศึกษาพิเศษ					
39. สมาชิกในครอบครัวมีส่วนสนับสนุนและให้กำลังใจเพื่อให้ท่านประสบความสำเร็จ					
40. สมาชิกในครอบครัวชมเชยท่านเมื่อท่านเรียนได้ดี					
เศรษฐกิจและการเงิน					
41. บิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่านมีความพร้อมเพียงใดทางการเงินที่จะสนับสนุนการเรียน					
42. ท่านได้รับเงินค่าใช้จ่ายทางการศึกษาจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ					
43. ค่าใช้จ่ายที่ท่านได้รับจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองเหมาะกับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน					
44. บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านการเงินกับท่านในการเรียนพิเศษมากน้อยเพียงใด					
45. ท่านมีเงินเพียงพอสำหรับการซื้ออุปกรณ์การเรียน					
46. ท่านมีเงินเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน เช่น การไปทัศนศึกษา					
47. ท่านมีเงินสำหรับใช้จ่ายในการพักผ่อนหย่อนใจ					
48. ท่านจำเป็นต้องขอทุนช่วยเหลือเพื่อการศึกษา					
49. ท่านต้องทำงานนอกเวลาเรียน เพื่อหารายได้มาจุนเจือทางการศึกษา					
50. เมื่อท่านประสบปัญหาด้านการเงินท่านขอความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นที่มีใช้บิดามารดา หรือผู้ปกครอง					
ค. สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย					
อาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก					
51. สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยช่วยสนับสนุนการศึกษาของท่าน					

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
52. แสงสว่างภายในห้องเรียนมีความเหมาะสม					
53. อากาศและอุณหภูมิภายในห้องเรียนมีความเหมาะสม					
54. ขนาดของห้องเรียนกับจำนวนผู้เรียนมีความเหมาะสม					
55. ขนาดของห้องปฏิบัติการกับจำนวนผู้เรียนมีความเหมาะสม					
56. โต๊ะเก้าอี้จัดได้เหมาะสมกับลักษณะของวิชาที่เรียน					
57. มหาวิทยาลัยจัดอุปกรณ์การปฏิบัติงานอย่างเพียงพอและเหมาะสม					
58. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานจัดได้เป็นระเบียบและมีความสะอาด					
59. มหาวิทยาลัยจัดบรรยากาศที่สร้างแรงจูงใจในการเรียนการสอน					
60. มหาวิทยาลัยจัดสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนได้เหมาะสมตรงกับเนื้อหาวิชา					
การบริการนักศึกษา					
61. ช่วงระยะเวลาในการให้บริการของหอสมุดมีความเหมาะสม					
62. หนังสือในห้องสมุดมีเนื้อหาสอดคล้องตรงกับวิชาที่ศึกษาค้นคว้า					
63. อาจารย์ที่ปรึกษาช่วยให้ท่านได้ปรับตัวในด้านการเรียน					
64. เมื่อท่านมีปัญหาส่วนตัวท่านสามารถปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาได้					
65. ห้องพยาบาลมียาและอุปกรณ์ สำหรับบริการนักศึกษาอย่างเพียงพอและเหมาะสม					
66. ห้องพยาบาลจัดอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมและสะดวกในการมารับบริการ					
67. ท่านได้รับบริการเกี่ยวกับเอกสารและข้อมูลทางการศึกษาจากงานทะเบียนอย่างสม่ำเสมอ					
68. เมื่อท่านมีปัญหาเรื่องผลการเรียนท่านได้รับคำชี้แจงจากงานทะเบียนให้เข้าใจ					
69. มหาวิทยาลัยจัดบริการน้ำดื่มน้ำใช้ให้เพียงพอเพียง					
70. ในห้องปฏิบัติการจัดสวัสดิการและความปลอดภัยอย่างเหมาะสม					

ขอบคุณที่ตอบแบบสอบถามอย่างตั้งใจและสมบูรณ์

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ - สกุล (ภาษาไทย) นายฉัตรชัย บุษบงศ์
(ภาษาอังกฤษ) Mr.Chatchai Busabong
2. รหัสประจำตัวประชาชน 3659900424084
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำ คณะครุศาสตร์
4. หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail
295 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ถนนราชสีมา ดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรสาร 0-2244-5509 หมายเลขโทรศัพท์ 0-2244-5510, 086-604-7253
E-mail: chatchaikai@hotmail.com
5. ประวัติการศึกษา
กศ.บ.(เทคโนโลยีการศึกษา) มหาวิทยาลัยนเรศวร จ.พิษณุโลก
ค.ม.(โลตทัศน์ศึกษา)จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กำลังศึกษา ค.ด.(เทคโนโลยีการศึกษาและการสื่อสาร) มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิกการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
การศึกษาพิเศษ การศึกษาปฐมวัย จิตวิทยา ดนตรี ศิลปะ พลศึกษา ศิลปะไทย
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ
 - 7.1. ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย: ชื่อแผนงานวิจัย.....-.....
 - 7.2. หัวหน้าโครงการวิจัย:
บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คำศัพท์ภาษามือทางการศึกษาพิเศษ สำหรับ
นักศึกษาชั้นปีที่ 1 โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ
สวนดุสิต 2547 (หัวหน้าโครงการ) (ทุน สถาบันราชภัฏราชภัฏสวนดุสิต)
 - 7.3. งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อข้อเสนอการวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และ
สถานภาพในการทำวิจัย.....
- แร้งงานต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายกับปัญหาความมั่นคงแห่งชาติ
สาธารณสุข สังคม เศรษฐกิจ 2547 (นักวิจัยร่วม) (ทุนรัฐสภา)
- การประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการประสานพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติด
2546 (นักวิจัยร่วม) (ทุนสกอ.)
- การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษามือขั้นพื้นฐานเพื่อใช้
ในการเรียนการสอน (2548) (นักวิจัยร่วม) (ทุน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต)
- การสร้างต้นแบบศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตำบลโคกโคเฒ่า จังหวัดสุพรรณบุรี
(2554) (นักวิจัยร่วม) (ทุน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต)